



IVA ADAMCOVÁ

BRNO 2017

PŘEPIS BESEDY KONANÉ 23. ČERVNA

Iva Adamcová – Brno 23.6.2017

Ivanko, vítáme Tě tady oficiálně.

Děkuju vám. Děkuju vám moc jsem se těšila. Ono jednou za ten měsíc je to úžasný, když se pak ze statku sebereme a se Zdeničkou jedeme za váma a doufám, že máte dost dotazů. Já jsem ještě během nějaké doby nastrádala dotazy, které jste mi poslali pro Brno sem, takže už něco v rezervě mám. Danečku, ty taky ještě něco neseš.

Vem si to.

Jojojo, já si to sem dám. Já bud víc křičet, stačí to takhle? Ano? Ono stejně teďkom v poslední době i vy, co jste na FB, tak se řeší docela takové výkřiky s otázkami ze strany bílých mágů, to znamená lidí, kteří ještě nedovedou pochopit pravdy, trošičku, malino pokročilejší. Záměrně neříkám vyšší pravdy. Říkám pokročilejší, protože vy víte, že není nic lepšího ani nic horšího a hodně dotazů se právě týká hladin bílých mágů, kteří mají vlastně v sobě ve svém DNA poryvy a obrazy. Otázky, které jsou pro vás velmi důležité, abyste se dokázali osvobodit, protože vždycky podle pochopení se můžete osvobodit anebo pozor uzavřít v pasti svého vědomí.

Dneska v noci mě zase přišlo, že mám vám zase ukázat trošičku jiné pohledy, abyste pochopili, o čem mluvím a abyste viděli, že ani bílí mágové ani černí mágové ani nikdo před nimi vývojově, kdo předchází stavu boha neboli stavu pokory není nikdy horší. Každý má svůj čas pochopení. Zkuste si představit Adama a Evu. Tady stojí Eva. Tady stojí Adam. A zplodí dítě. Pokavaď budete číst Bibli anebo jakékoliv filosofické texty, tak pochopíte, že tenhle stav, kdy oni samozřejmě byli v ráji, což je vaše vlastní vědomí těsně před obalením hmotnou složkou a byli vzápětí vyhnáni z tohoto ráje, protože se cítili být jako hmotou. A muselo projít veliké množství samozřejmě generací ano, záměrně říkám generací. Protože od tohoto stvoření pokavaď vy dnes vcházíte do pokory, tak máte přesně počet generací vašich inkarnací na to, abyste pochopili Adamcovou. Dřív ne. Není to možné. Takže vidíte, že podle vstupu vědomí, které se dávkovalo do tak zvané devítiletky naší planety, to znamená hmotné složky, ve které se nacházíte a vyvíjíte se. Tak jste si museli odžít přesný počet zkušeností, se kterými tohle to množství vašich generací rezonuje. Pokavaď jich máte méně, nemůžete pochopit tento stav. A pro tuto dobu je tady nastavená tak zvaná past hmoty. Past hmoty dělá to, že bílí mágové, kteří nejsou připraveni tak prosím vás, mají ve svých životech nastaveny zvláštní pasti, které jsou velice důležité. Já o nich dneska promluví. Tito lidé o svých vizích, které jim předkládali hmotná těla, mluvili. Nenechali si je pro sebe a tyto pasti byly na jejich pochopení. Vysvětlím, jaké byly.

Je tady dneska veliké množství lidí, kteří vidí, jak světelné bytosti je různě vyučují. Jak žijí na jiných planetách, které patří minulosti a pozor, tento podnět je vždycky projektován hmotným vědomím. Je projektován proto a teď dobře poslouchajte, abyste se dovedli naučit přijmout to, že nejste tam, kde byste chtěli být a jste tady, kde se cítíte být někde jinde. Já jsem zrovna teďkom na statku se objímala s jednou úžasnou holčičkou. Já se s její maminkou a s ní znám velmi dlouho. Je to báječná rodina a toto děvče mělo od roku 2013 obrovské stavy, nepřijemné stavy psychické, kdy slyšela hlasy

a samozřejmě skončila na psychiatrii. Tohle dítě od dětství mělo v sobě vzpomínky na jinou planetu. Těchhle dětí je velmi, velmi mnoho. A vždycky když ke mně přišly, nebo když mě navštívili, tak jsem jenom tu malou objímala a vysvětlovala jsem jí: prosím tě, musí být důvod. Víte, já nemůžu mluvit dřív, než mi to moje DNA dovolí. Nikdy nesmím promluvit dřív. I kdybych věděla tisíce věcí. Nejde to. Není na to čas. Takže běžně lidsky stačí zklidňovat. A já jsem této dívce vždycky vykládala, podívej se, musí to mít nějaký důvod, že si se narodila sem ke své mamince, ke svému tatínkovi na tuhle planetu. Zapomeň na to, že jsi něco viděla jiného. Že si viděla některé životy a jak se to tam jmenovalo a jak to tam vypadalo. Ano, dneska už vám mohu říct pravdu. Každý z těch lidí, který tohle má a je jich docela hodně, využije vlastně hmotné vědomí ve vašem těle této informace, aby si vás rozklíčovalo. Někdo bude nešťastný, chce být na jiné planetě, nechce být tady. To je odpor. Odpor, který neprojdete do vyšší dimenze vědomí. Někdo bude pyšný na to, že někde byl jinde už dávno v planetě a že teda sem přišel samozřejmě. Takže ten zase propadne pýše, takže to znamená, že o tom mluví na veřejnosti, předvádí se, a dokonce poslouchá a věřte mi, teď vám řeknu jeden příběh, který je pravdivý. Je docela z velmi blízkého mého okolí.

Ta žena už nežije. Asi před třiceti lety se jí zjevil v noci anděl a tady uvidíte, jak je to správné, prosím vás. Ta žena v této době měla velmi výrazné informace ze světa tak zvané bílé magie. To znamená, vy vidíte anděly, možná vidíte i démony, ale většinou už v bílé magii anděly, a protože ještě v sobě máte určité vzdory, které se bílé magie týkají, že nepůjdete dobrovolně do svého osudu, tak se budete bránit svému sudu. A této ženě bylo doporučeno tímto andělem, aby si vzala člověka, který tenkrát žil v tak zvaném západním Německu. Byl to člověk úplně normální, obyčejný. Byl docela movitý, a protože bylo jasné, že tahle žena by si toho muže nikdy nevzala, tak ten anděl v noci přišel, pozor je to informace z DNA a řekl jí: víš, vezmi si ho. Vezmi si ho, on tady dlouho žít nebude. To vydržíš. To je divný, jak mluví anděl, že jo? Ta žena ale poslechla, protože viděla anděla. Už nežije. Zemřela na rakovinu, protože její muž tady žije dodnes. Je zdravější jak řípa. On byl furt zdravější a zdravější a ona se utápěla v obrovských odporech. Dokonce, když mu vařila jídlo, tak mu tajně do toho jídla plivala, jak ho nesnášela, jak ho nenáviděla vlastně. Takže ten život a ten osud musel projít vlastně z toho vzdoru přes takovouhle vizi, která vlastně toho člověka zahubila. Ono by to skončilo stejně.

Ano, program je naplánovaný. Vy víte, jak to pracuje. Takže bílí mágové mají ve svých hmotných tělech v této době, to znamená ve 4D bráně planety, tyto vize nastavené aby poslechly a zařadily se do té které hladiny, kterou vlastně mají představovat. Takže tady jsou někteří bílí mágové, kteří skutečně učí a jsou to dobří učitelé. Je jim předkládáno hmotným tělem, kde všude žili, čím vším byli. Vzpomeňte si na internet. Já jsem vám vždycky doporučovala, abyste nikde nepátrali po žádných Anunnaki a po nějakých takovýchle bytostech. Prosím vás, obyčejný život, který máte a je nastavený a je velice důležitý a vaše pravda je ta, kterou žijete, a ne co vám je předkládáno čím jste byli anebo nebyli. Vy máte žít tady a teď. Ta malá dívka, co jsem ji minulý týden objímala u nás na statku, dneska už chápe, že tady má být se svojí maminkou. Je šťastná, že tady je a pomalu se začíná zarovnávat ve spokojenosti ve svém životě. Ten, kdo by šfouřal do těchhle věcí, bude šfouřat do hmotného vědomí a bude si posilovat odpor svého těla. A

nedostane se vědomím a v klidu do sfér, kterých by měl dosáhnout při vašem zacelení. Vůli člověka se nikdy neposunete do stavu boha neboli do stavu pokory, protože vůle člověka je slepá. Ona nevidí a hlavně víte, že své reakce potom neovládnete. Ale pak jsou také doporučené věci, které vlastně smíte slyšet třeba od Ivy a vy si je vyzkoušíte. My jsme měli minulý týden pobyt a tam jedna žena vyprávěla krásný příběh, že kdy jsem teď někde vyprávěla, jak se zbavit vlastně nočního strašení, a to mnozí teďkom z oblasti magií mají velmi silné a skutečně je to velmi nepříjemné, tak jedna žena měla dva roky, noc co noc obrovské tyto vlastně stavy, kdy ji přicházelo hmotné vědomí obrovsky strašit. Už se bála chodit do postele. Bála se chodit spát. Byla unavená, vyčerpaná, nešťastná prolezla spousty věcí, aby se toho zbavila. Dělal si ochrany. Čím větší ochrany si v této době ve 4D budete dělat, tím to bude horší. Vy posilujete svého satana neboli vládce hmotného těla, který vás zdemoluje velice silným způsobem, ale navíc vy se od něj neodpoutáte. A tahle paní vyprávěla, že tahle ta kamarádka, že když slyšela, jakým to způsobem jde změnit, tak aji dokonce ji ještě poslala úryvek z té přednášky, kde to vysvětlují. Tak hned první noc dokázala zvládnout toto strašení a od té doby se to neopakovalo. Tohle je pro tu ženu veliká zkušenost. Tohle už ji nikdo nesebere. Ti, co se dneska honosí, že jsou vlastně vůdci a vedou lidi k hromadným meditacím, ti je vedou už dneska k odporu, protože meditace je tady nastavena jako výukový program ve 3D. Člověk, který usedá k meditaci, ten není spokojený se svým životem, Na něco míří. Dokonce hromadné meditace střílí po planetě a je to vlastně odpor k vývoji planety, který je nastavený, protože na planetě je velice mnoho vývojových fází. Vy, kteří se rodíte do přesně těch míst, kde se máte se narodit, se rodíte podle odporu, ve kterém jste skončili v minulé inkarnaci a zasloužíte si to místo. A jak byste si odžili tento stav, když byste se tam nenarodili. A někdo potom z rádo by lásky, kterou si myslí, že je láska, ale není to láska, už víte, že to je stav bez odporu, střílí a dobývá se energií, která se nedá posílat, prosím vás. To je iluze hmotného vědomí, e vám tohle nalhává. Trvalý spokojený život s přijetím osudu takového, jaký máte, vás posune do stavu, kdy pochopíte, kdo jste a kým nejste a kým jste nikdy nebyli. To stačí. Tak, já mám tady teď docela dost otázek, tak já se pustím... tak.

Krásný den, Ivanko. Předně děkuji za vše. Vaše povídání je pro mě něco jako návrat domů. Mám jedno téma, jež prostupuje celým mým životem, a to je sebevědomí. Ať už v práci, jsem herečka, nebo ve vztahu. Mám dojem, že ono téma přímo ovlivňuje to, jak se mi to v oblečku mého jména daří. Když jsem sebevědomá, jde vše krásně, ale většinou nejsem, a tak začnu uvažovat, co to vlastně sebevědomí je. A tak si říkám, co by tomu asi řekla Ivanka? Moc zdravím z prosluněné Prahy.

Já vám odpovím, co už jsem té ženě odpověděla, ale také vám odpovím a záměrně jsem to přinesla, protože ta žena si mezi tím, než jsem ji odepsala, si vlastně odpověděla sama. Vy už jste velmi, velmi šikovní. Jak už víte, tak sebevědomí znamená vědět, kdo jsem. Ve 3D životě, ve 3D světě vy si sebevědomí považujete za úplně něco jiného. Sebevědomý člověk může být tím, že je pyšný, že něco umí. Tak jako, že něco ovládá, nebo že něco má, nebo že kým je. Většinou to potom ale přejede i přes hranice i arogance. Nebo jiných stavů jo, když se povyšuje nad druhé jedince. Toto lidé však, ale

neví, kdo jsou. Neznají své pravé sebevědomí. Vaše sebevědomí znamená, že víte, kdo jste. To je stav boha neboli pokory. Stav, kdy jste už odložili veškeré předcházející vývojové hladiny. Už víte, že nejste hmotou a že se nemusíte dobývat k bohu. Jste ti, kteří jste. Jsem, jaký jsem. Tohle je vědomí, které vás totálně krásně zabydlí ve své hladině. To znamená, že jestliže se mi dneska daří, když jsem herečkou a něco se mi povede, tak je to dobře, ale když se mi nedaří, je to také dobře. Vždyť úspěchy a neúspěchy nejsou mé. A ten druhý taky může mít nějaký úspěch, co tam vedle mě hraje někde na pódiu. Přijetí toho, že jsem to dnes udělal tak jak jsem to udělal, abych se poučil a dopřál to i druhému člověku a nesoupeřil s ním jako s jedincem, který je mi protivníkem. Vždyť je to moje vlastní vědomí, které žije v druhé osobě. To je to, o co kráčí. Tento člověk bude nabývat svého plného vědomí a je jasné, že v osudu, který si zvolil, už se začnou vytrácet věci, které by ho deptaly a které by ho demolovaly. A děje se to automaticky a záměrně, neboť on je pak veškerým vědomím. Vy se totiž z té hladiny jediného vědomí potom prolnete z toho vašeho jediného tělíčka, které máte na sobě oblečené do stavu vědomí celé planety. Což je vlastně princip toho a praxe co přišel vysvětlit člověk Ježíš. Já vám schválně napíšu, co ta žena napsala. Abyste taky měli radost.

Ivanko, dokonce už asi vím, co mi povíte. Šla jsem totiž po ulici a vylezlo na mě, že pravé, zdravé sebevědomí to je být si vědom toho, že jsem vědomí a ne hmota. No, to bylo chytrý, řekla jsem si. Ale dál moje otázka pokračuje ano, ale v hmotném světě u mě například v práci, ve vztahu cítím, že mám být, respektive vystupovat sebevědomě tehdy tělem hrát roli sebejisté ženy, potažmo herečky, co se umí prosadit. A toto někdy jde lépe a někdy hůře. Když lépe, okamžitě se to projeví. Přijde zajímavá nabídka, partner je ke mně pozornější a podobně. Dějí se samé hezké věci. Je na to nějaká metoda? Nebude to náhodou metoda přijetí všeho tak, jak to je? Ano, přesně tak. Není to náhodou třeba i tak, že až komplet přijmu, že jsem vědomí, nikoli hmota nebudu už tuto otázku řešit, protože se sjednotím? No a takhle to má mysl pořád hraje. Je to zábavné o to nic. Tohle berte jen jak malý doplněk k mé otázce a těším se na vaši odpověď v červnu a přeji krásnou noc i dny jarní.

Ano. Ano Terezo, přesně takhle to je. Vidíte, ego vás bude odrazovat nepřijmout věci, který by se vašemu tělu a jménu nelíbily. Odporujete tím, ale tím si oddalujete proces a uzavíráte se v hladině, ve které vlastně si způsobujete svoje vlastní rány, protože si je zasazujete sami sobě. Tak otázka další. Tak.

Milá Ivanko, předem tě zdravím, vlastně se Standou zdravíme. Ten nyní řeže dřevo, já se chystám uvařit něco dobrého. Miluji snídani se svým mužem, sobotní, a to vždy filosofujeme. Tentokrát jsme se zastavili na téma pravda. A to se děly věci. Nevím, myslím nebudu schopna popsat, co vše nám přicházelo, ale mám otázku na tebe a můžeš buď nyní, anebo nám všem na přednášce v Brně říci něco o pravdě. Existuje? Podle Standy neexistuje nebo respektive je právě teď, teď, teď, není to žádný postoj,

žádná vlastnost. Není to stálice a já to zase vnímám, že pravdu máme v sobě, jen ji najít, že je, protože jinak by nebyla lež. Přemýšleli jsme, jestli si už někdy o ní mluvila a nevybavilo se. Pokud ano, tak se omlouvám. V otázkách na stránkách Slunečnice jsem nic nenašla. Neočekáváme rozřešení, kdo má pravdu, v tom jsem v pohodě, ale tvůj výklad na toto téma pravda a láska vítězí, máme na vlajce.

Tak ano už jsem o tom kdysi hovořila. Ale to je dobře, že to dneska připomínáme, protože otázky, které ještě dneska budou zodpovězeny, jsou takhle nastaveny, abyste viděli, že skutečně pravdu má každý. To znamená, pravdu má jakýkoliv černá mág. Pravdu má jakýkoliv bílý mág. A pravdu máte i vy, kteří odcházíte do pokory. Má ji totiž každý. Pravda je vaše vývojová hladina. To znamená toho, čeho jste dosáhli. A teď se dívejte. Vědomí stoprocentního boha je tento okamžik, teď na planetě, protože je to součet všech jednotlivých pravd, vašich pravd absolutně veškerého vědomí. A teď si vezměte, vy se narodíte v bodě A, a procházíte osudem a každým tím okamžikem teď, teď, teď, se mění vaše přijetí anebo odpor, který máte nastavený v těle a tím samozřejmě se vyvíjíte a učíte se být lepší. Protože odpory, které přicházejí, vlastně se opakují, abyste je přešli a jednou přijali a tím samozřejmě jste je zpracovali a získali právě toto vědomí. To znamená, že někteří jsou samozřejmě starší, někteří jsou mladší, ti starší umírají, rodí se noví. Ti staří odcházejí za svou pravdou a ti noví přicházejí se začáteční pravdou, která zase se bude vyvíjet. Takže vidíte, že v každý okamžik, teď se mění celá pravda planety jako bytosti a ona se vlastně vyvíjí, to je její vývoj, její život. Součinnost jednotlivých lidských těl, protože vy kolem sebe máte samozřejmě své bližní, rodinu, přátelé. Máte tady samozřejmě i ostatní státy na planetě. Dneska se můžete dívat velice blízko do věcí, které jste dřív neviděli, a to vás právě drtí. To je vlastně také součást pasti v této době, kdy ta technika je tak hodně výrazná na to, abyste se chytili na něco, co najdete na internetu anebo vidíte v televizi či slyšíte v rádiu. A to vás velmi rychle urychluje, mění se. S něčím si rady víte. S něčím si nevíte rady, ale přichází vám odpovědi rychleji, když samozřejmě přijímáte věci. Kdy proti nim neútočíte. Protože vaše vědomí boha vám vždycky pošle někoho s odpovědí, když si zasloužíte za stav přijetí neboli za stav pokory, který jste okamžik před tím zažili. Ten, kdo útočí, třeba dejme tomu na Ivu a myslí si, že nemá Iva pravdu, ten má svoji pravdu. A samozřejmě Iva ji bude stoprocentně respektovat, protože vím, že tomu člověku to nemůžu vysvětlit. Nemá svůj čas na to, aby Ivinu pravdu přijal. A nepovažuji toho člověka za špatného nebo za nevyvinutého, protože on je mým vlastním vědomím, které musí k té pravdě dojít a má na to svůj čas ve svém kabátku, který si oblékl. To znamená, že souhlasím. Vy se dostanete do stavu 5D, kdy budete respektovat na třetí čakře pravdy všech druhých lidí. Vy máte také svoji pravdu, máte právo na to jí vyslovit. Respekt znamená, že nebudete mít na této čakře žádnou negativní emoci vůči pravdě druhého člověka. Tím se vše zruší a vy se posouváte dál. Do té doby tato čakra není ve vás uzralá. Budete brojit, vykřikovat, posuzovat, útočit. Tím si samozřejmě ubližujete. Vidíte, jak ten vývoj je velice křehký. Ale vývojově se vždycky dostanete včas na své místo. Nikdo ho nepředběhne a nikdo se neopozdí. Máte všechno uložené ve svém kabátku, protože planeta je jednou, jedinou bytostí. To znamená součtem vás všech.

Milá Ivanko, moc zdravím a děkuju za to, že jsi. Vím, že tohle slyšíš opakovaně a díky tvým informacím se mi život změnil velmi markantně, samozřejmě k lepšímu. Mám na tebe dvě otázky. Obě jsou mnohem spíš zvědavost než cokoliv jiného. Ego, já vím, ale nehraju si na, to že už žádné ego nemám. Takže není žádný spěch s odpovědí. A pokud nebudeš mít čas či příležitost, přijmu i neodpověď. Obě jsou tak trošku kontroverzní, proto je nedávám do skupiny. Nemyslím si, že by mnoho lidí odpověď znalo. Jen na připomínku. Žiju v USA. Loni jsi se mnou hovořila po skype a jak víš, černá magie tu jede na plné pecky. Naštěstí to jde úplně mimo mě. Sama žádné strašení neprožívám ale hodně lidí okolo ano. Ty sama říkáš, že ty démonické prvky bytostí jsou opravdu dost ošklivé a že se s nimi nemáme zaplétat. Moje první otázka je: tak nějak chápu, že i to jsem já, ale nechápu aplikaci, jako co to znamená v praxi. Jako odkud pocházejí oni a jestli jsme všichni opravdu jedno. Znamená to, že jsem tím jednou byla i já? Ptám se proto, že za mých časů bílé magie jsem dostala informaci zevnitř, že moje kořeny jsou Anunnaki. Prý jsem dokonce byla matka jejich vůdce Anu, a že si tady odklepávám karmu tady co jsem tehdy dala do pohybu. Což by odpovídalo, protože jsem si v tomhle kabátku prošla sračkama, které by vystačily i na několik životů.

Tak, to je první otázka. Tak dobře poslouchejte. Vy jste nikdy nebyli hmotou. Odpor má pouze hmota. Démoni i andělé patří do hmotného vědomí. Vy jste vždycky byli božstvím. Tato hmota vás na konci druhé dimenze a na začátku třetí dimenze obklopila. Obalili jste se jí a trvalo velmi dlouho, než jste vůbec mohli dát najevo nějaké momenty poryvu, že jste vědomí. Napřed jste byli kamením a dlouhou velice dlouhou dobu jste byli zazděni jak začarování v těchto, tak zvaně nepohyblivých a zdánlivě neživých předmětech. Pak zase velmi dlouhou dobu jste prožívali stavy, kdy už jste se konečně mohli nadechnout a mohli jste se nějakým způsobem rozmnožovat. A také jste jedli, živili jste se, ať jste byli rostlinami nebo zvířetem. I teď člověk, který ještě prožívá velice intenzivně odpory svého těla je tak zvaným zvířetem, neboť se stáváte bohem ve hmotě až tehdy, kdy vám umírá schránka těla tak zvanou smrtí ega. To znamená, že si prožijete přesný počet od Adama a Evy svých vlastně generací. Teprve tehdy smíte vidět v druhých lidech sama sebe a vidět je všechny jako rodinu. Komu by chybělo třeba jenom dva nebo jedna generace, tak ještě bude mít k něčemu na světě odpor k nějakému člověku, někdo ho bude rozčilovat, vytáčet, někdo se vám nebude líbit. Tak si samozřejmě pak prožijete to, co on dělá na svoji vlastní kůži, abyste se s ním v té poslední generační rovině setkali. Abyste konečně mohli přijmout všechny jako svoji rodinu. Proto bílí mágové, kteří nemají tuhle časovou hladinu uzavřenou, ještě budou útočit proti činům jiných lidí tady na planetě a věřte mi, že těch skupin je ještě velmi mnoho. A útočí samozřejmě na hranici černých mágů. Ten vývoj je úžasný. Vemte si, napřed jste černý mág. Černí mágové po sobě jenom střílí. Nic jinýho. Chtějí vládnout. Ale jednoho dne se unavíte. Už vám je to odporný. Je to nekonečný proces samýho střílení a útočení. A tak si řeknete: budu dobřej. Začíná kolotoč další. Hmotný vědomí je velmi mazaný a je to velice dobrý učitel, takže v této fázi, když chcete být dobří a hrnete se a škrábete se na to, abyste byli lepší a lepší, tak vám dá dar. Abyste byli něčím

výjimeční. Cokoliv vidíte, slyšíte nebo rozumíte a vy ten dar začnete využívat. Prožijete si tady i své období pýchy, že to máte zrovna vy. A hmotný vědomá vám nakládá a říká vám: máš to používat, je to od boha. Hovno, hovno, zlatá rybko. Ano, je to od boha, ale v navlečeném kabátku hmotného těla, kterým si musíte projít do této doby vývojově, takže v čase vývoje to máte nastavené, ale je to past hmotného vědomí. Vemte si, když já budu vědět na vás, jací jste, a budu toho využívat, tak samozřejmě lidé budou na mě nasazený. Budou ke mně přicházet a ze zvědavostí se mě budou ptát: jaký jsem? A teď pozor. Vy ji třeba řeknete, jaký skutečně, jo ona to bude pravda, někdo se urazí, protože si o sobě myslel víc. Někdo zpsychne. Třeba, ty jo, ona řekla, že už jsem takovej a makovej. Ty jo, jsem dobrej. Vy si s tím pak nevíte rady. Zraní vás to. Takže vidíte, že dar, který je tady uložen, a to je třeba i v léčitelství, věřte tomu, vy si máte zaplatit své platby Dokavaď je nezaplatíte, jede se proces dál. Vždyť všechno, co jsem vám přišla vysvětlit, je to, co vám říkal Kristus, abyste dneska v praxi tomu porozuměli. Protože dnes ukončujete množství svých generací. A je vás docela velmi mnoho, kteří začínáte chápat. Málo kdy se dostávám na FB ale když tam jdu, tak jsem potěšena, kolik lidí rozumí, kolik lidí už ví, o čem mluvím. Tady tyhle ty bílomágovské stavy jsou, že právě hmotné vědomí vám ukáže, čím jste byli. Zapomeňte na to. Ano, je tam všechno. Legendy mají vždycky svoji pravdu. A vždycky je tam uloženo to, že jste vždycky byli božští. Jste bohové. Jenom jste o tom nevěděli. Jako božské vědomí jste si oblékli kabáty a dělali jste hrůzné věci, které jste si přivlastňovali, takže jste si připadali jako hříšní. Dneska už ty věci dělat nebude, protože vnímáte, že je děláte sami sobě, ale to se vám dostalo tohoto pochopení pouze vašim vývojem. Takže vidíte, že člověk, který těmhle těm vizím potom věří, on věří, že má karmu těžkou. Musí si to odžít. Ano. Hmotné vědomí vám nalhává tyhle ty informace, abyste byli ve vězení svého hmotného těla. Teprve tehdy až prohlédnete, kdo jste, to umíte lehce odevzdat a odhodit to a už tomu nebudete podléhat.

Druhá otázka, tak trošku souvisí. Spousta bílých mágů tvrdí, že jsme začínali jako božské bytosti a v těle měli neomezený přístup k božství. To znamená dvanáct vláken DNA. To byly i před lemuriánské doby a že právě reptiliáni Annunaki nám to odpojili. Udělali z nás takové omezené tvorečky, jakými jsme teď a prohlásili se našima bohama. Jahve je údajně v podstatě reptilián.

Tak. Zase hmotné vědomí ale jinak, než se to tady uvádí. Zase, byli jste bohové a na své cestě přes obalení hmotnou složkou jste museli projít až do tohoto stavu, kdy se vám skutečně začíná, pozor, vibračně protože v páté dimenzi je úplně jiný program hmoty. Uvolňující. Hmota jinak vibruje. Takže automaticky když je jiný tlak, tak se může rozdělit vaše DNA, ale po určité době těch vašich generací, které jste si museli prožít v inkarnacích. Teprve tehdy je čas. A děje se to tehdy, když jste skutečně v hladině pokory. Dřív ne. Je to jenom průchod hmotou. Hmotný vědomí to tady z různých důvodů odmítá a podsouvá těm lidem, kým jsou. Ono se o vás bojí hmotné vědomí. Ono umírá a ono se vás nechce vzdát. Chce vám vládnout, takže vám nalhává ty stavy. Dokonce já si pamatuju, ta žena je úžasná, my jsme si krásně popovídaly před tím rokem nebo před dvěma. A pamatuju si, jak se mě ptala, že vlastně tady ta skupina,

dokonce dnes těch bílých mágů, co jsou v té Americe, tak nabádá lidi s tím, že jim zamítnou to povolení tenkrát, aby je vodpojili. Já jsem té ženě vysvětlila. Janičce jsem vysvětlila, že to už nad tím může mávnout rukou ne? To už se stalo. Dneska by to byl tady a teď odpor, že to někdy v minulosti tady povolila. Přijetí, že se to stalo, tak jak se to stalo, se odpojíte od těchle strachů, protože strach je hlavní doménou hmotného vědomí. A on chce vám podvrhovat strachy. Dokonce někteří opravdu operují s tím, vemte si, že chodili světelné bytosti, co všechno je učili, jsem vám to vysvětlila. Iva měla pouze vize stavu vědomí a čtyřicet let mlčela. Nikdy nic neudělala vůli člověka. Věděla, že jednou bude vyhozená vědomím boha, to znamená dějem, který přijde sám na přednáškový plac. A tehdy zase bude jenom obyčejným člověkem. Nebude nikým nadřazeným ale ani poníženým. Jsem vaše vlastní vědomí. Proto lidé, kteří dneska už jsou ve vysoké hladině, tak když poslouchají přednášky, tak cítíte takový to vrnění. To tělo vám tak jako vrní. Předě jako kočka. Vy se navracíte k sobě, protože tělo začíná uléhat k trvalému spánku ve stavu bez odporu a tehdy se můžete nalít jako bohové zpátky do hmotných těl. Jakmile tam ale budete mít strach z nějakých takovýchle informací, to tělo se uzavře a nikdy vás do těla nepustí. Tohle je zapotřebí pochopit. Ti, kdo by mě obviňovali, že o někom mluvím jako o špatném, jsou na velikém omylu. Nikdy jsem o nikom z jakékoliv hladiny neřekla, že je špatný. To bych byla špatným učitelem. Nikdy bych vám nemohla vysvětlit pravdy, které by vás přivedly samy k sobě. Teď je velice hezký dotaz. To se vám bude pánové líbit. A nevím teda, jak se vám bude líbit moje vodpověď teda.

Často si píšeme o vašem učení a díky němu jsem se mnohé dozvěděl. Ještě víckrát jsem se zasmál a již delší dobu se zabývám jednou zajímavostí, kterou mám studovat nejen pro sebe ale i pro druhé. Již od doby, kdy se snažím pochopit svůj současný život, cítím potřebu chápat naši historii a vcítit se do doby a myšlení lidí, kteří v minulosti žili. Velmi mě zajímají Indiáni Severní a Střední Ameriky, Mongolové, Číňané, národy Sibíře střední, život, způsob vnímání všeho kolem sebe, pověsti, tance a vše kolem mě velmi přitahuje.

V této době jsem opustil tradiční mužský styl krátkých vlasů a nechal si narůst hřívu pořádnou. Jednak se mi tento styl velice líbí, není tak nudný jako vlasy krátké a tím, jak se snažím harmonizovat chlapa a ženskou v sobě, dám krom svého rozumu stejnou měrou na pocity, takže vnímám, že to tak má být. Zajímavé je, že chlapi těchto národů v historii měli vlasy pořádně silné, dlouhé a netrpěli našim milým, malým plešouňástvím. Pravděpodobně bude na vině hormon testosteron o něm i vyprávíte ve svých přednáškách. Je však zajímavé, že tito lidé jej měli buď rozumně vyvážený a jejich hormonální stavba těla byla jiná nebo třeba se jinak stravovali, jsme to, co jíme, asi nebude úplně od pravdy. Do dnes jsou výše uvedeny národy pravděpodobně smíšené s Evropany a tyto symptomy mají také. Zajímavé je, že Evropané tuto legraci v sobě měli asi dříve, viz, známa Lisina Aristelova indiánské popisy téměř holohlavých

papežských kněží a přípluších vojáků. Hovořil jsem na toto téma se svoji známou lékařkou, zabývající se aplikací vlastní krevní plazmy do vlasů tam, kde již nerostou. Zde je u některých mužů, včetně mě potíž s příliš vysokou hladinou testosteronu, která je vrozená, jo a s tím souhlasím. Její poznámce o tom, že už asi vlasy nepotřebujeme, jsem se jen zasmál. Žena ano a muži ne? Jeden z jejich pacientů užíval přímo léky na potlačení testosteronu a s úsměvem mi vykládala, že jeho myšlení, a nejen to se trošku změnilo. A i tohle dokáží léky. Fíha, mé mužské kouty nejsou zrovna nejmenší, ale není to nic hrozného.

Také již vím, že tento osud si má duše vybrala a pokud bych se takovou kravinou trápil, je to hloupost a sám si ublížím. Je mi šumák, zdali se mi podaří s tím něco udělat. Snažím se bez nějakého chtění. Pokud se mi podaří s tím něco udělat, bude to paráda a pokud ne život jde s úsměvem dále, jak to krásně vysvětlujete, a právě tak to cítím i já. A je to další úsměvná hra mého milovaného egouše, lumpouše. Na druhou stranu, pokud na něco přijdu, rád se podělám i s ostatními. Stačí se kouknout okolo sebe a chlapů s pleškou částečnou nebo i větší, je vidět hrozně moc. Ti starší mají vepředu lysinu, snad ve většině případů. Ještě že jsem chlap. Raději se dívám po holkách. Tam tyhle problémy nebývají. Hovořil jsem na toto téma s jedním nadšencem do Keltské historie a ten mi podal také zajímavé vysvětlení, že zase evropský testosteron dělá z mužů bojovnější a odolnější jedince, což u Indiánů, jak to cítím, nebylo ale možná ani u Mongolů nebo Číňanů, jejich známá vyrovnanost není boj natvrdo. Velmi zajímavé. Kdoví kde je pravda a nyní mě napadla zajímavá možnost. Evropané v minulosti dobyli, zotročili a vnutili svůj styl života, komu mohli po celém světě. Potřebovali tedy být silnější, odolnější a šikovnější v objevování nových bojových technologií. Z toho mi vyplývá, že pokud testosteron bojovnost zvyšuje, dává to logiku. A vedlejší efekt plešatění možná také. Tady se asi jedná o malou konspiraci, ale někteří Indiáni věřili, že vlasy jsou jejich spojení s univerzálním vědomím. Nehodilo se tedy někomu vytvořit rasu bojovnou a plešatou, přesně podle svých představ. Samozřejmě zcela kompatibilní spotřebou vývoje každého osudu všech účastněných bytostí. Je také zvláštní, že s takovou prkotinou jako plešatění si dneska věda stále neumí poradit a velmi zvláštní je to v době dnešních technologií, ale zase to zapadá do situace, kterou popisují. Nebylo i to stravováním? Například lakocká, astécká nebo čínská medicína s jejich bylinami mohla mít nějaký vliv. Když jsem se díval na byliny a potraviny, které hladinu snižují, našel jsem: vlašské ořechy a mandle, to já rád. Ryby, jo ty taky rád. Čaj máta okrouhlostá, nepoužívám. Čaj odvar z majoránky zahradní, tuhle věcičku dávám jenom do bramboráku, houba reishi, česky – lesklokorka lesklá – zajímavé zatím neznám a lněná semínka nepoužívám. Jím to, co

mám rád. Miluji domácí maso i jiné pokrmy a nejsem fanatik. Sním téměř cokoliv. Naučil jsem se poslouchat své tělo a vím, co potřebuje.

Co myslíte? Stojí za to to některé z těchto rad nebo jiných věcí zkusit se svým testoušem si trošku pohrát? Rád poslouchám pana Michal Calábka. Docela mě zaujalo jeho tvrzení: čím jsme starší, tím víc na nás působí epigenetika. Jejím prostřednictvím se můžeme perfektně přetvořit. Když naše buňky stárnou, geny jsou vypnuté, k tomu abychom fungovali jako mladí, potřebujeme, aby všechny geny zůstaly zapnuté. A k tomu může pomoci celá řada bylin. Dlouho byli vědci přesvědčení, že náš genom rozhoduje o všem. Existuje ještě regulační systém, který je nadřazený genomu, a to je epigenom. Jeho prostřednictvím geny zapínáme nebo vypínáme. Toto je velmi zajímavé. Jen nevím, zda vědomě potřebuji něco ve svém těle zapínat nebo vypínat. Ale třeba je to součástí našich osudů tyto věc se naučit spolu objevit a o to by po tom byly zajímavější. A jak říkáte na přednáškách, za pár let bude lékařská věda mnohem dále a tyto věci už nám budou objasněny a objeví se v našich denních životech. Otravuji vás tedy se svým dotazem hlavně proto, že pokud na něco přijdu, mohlo by to být přínosem pro ostatní chlapy. Jeli něco pravdy na mé konspiraci, pak také další odkrytí historie, je to stejné, jako když mám krásný pocit z toho, že někoho vezu na koni a je to pro něj bezva zážitek.

Pokud cítíte, že je můj dotaz nepotřebný, neřešte jej nebo mi jej potvrďte, že se jím nemám zabývat. Mám krédo, že nic není nemožné. Co není možné provézt dnes, provedu zítra, a co nejde zítra, to půjde pozítří. A ani dnes ani zítra ani pozítří se ničím nebudu trápit a vše budu s veselým úsměvem přijímat.

To byl dlouhý dotaz. Dlouhé povídání ale byl velmi důležitý. Ano, epigenetika. ale ona má svůj čas. Teprve tehdy až přijmete v pokoře a přehoupnete se stavem vědomým do boha, vaše božské vědomí bude vézt vaše chutě, vašeho těla. Ať je to s jídlem prosím vás, stav 3D znamená, že lidé třeba tady pod rouškou odporů, třeba týkajících se zvířat v lítostech v kritice v situacích, je jedno v jakých odporech, které tam byly nastaveny ve vašem osudu se vzdali třeba jídla, masa. To je ještě stav 3D. Ano, vy se můžete v tom osudu dostat do jakýchkoliv stavů, cokoliv můžete odmítat. Pozor, jakmile se ale ucelíte ve vědomí, můžete klidně jíst i maso. Vaše božství ale v pravý čas vám odejme z těla chuť na tyto věci, protože se vyvíjí nejenom strava v této době. Vyvíjí se i veškeré vědomí, takže i vaše vědomí jednou bude vědět, když budete mít nějaké stavy v těle, které nebudou přípustné v té chvíli a potřebujete pomoci, tak vy jako božství vědomí budete vědět, jakou bylinu si máte vzít. Tohle ale musí projít přes stav pokory. Žádným jiným způsobem. Proto jsem tenhle ten dotaz tady dneska přečetla, abyste tyhle věci pochopili.

Ivanko, ty teď zůstaneš na naši Zemi nebo po odložení těla půjdeš na jinou? Ty už si můžeš vybrat?

Prosím vás, to neřešte, kde budu nebo nebudu. Samozřejmě, že patřím na 5D. Měla bych tu správně zůstat, ale nevím kam, moje cesta půjde. Je mi to jedno, je mi to lhostejné. A vám zase by mělo být lhostejné, jestli budu tady anebo někde jinde. To je taky pravda. Takže teď jsme tady spolu. Součet našich vlastně vědomí je teď v hraní na planetě tady nastaven. Takže teď si to budeme užívat. Každou chvíli. Zrovna dneska u nás na rodince, naše Petruška se dneska hrabala ve fotkách a tam dvacet let zpátky fotky ukazovala, ale tam jsem viděla úplně jiný tváře. Ta hmota naše byla jiná všech. A tam si člověk uvědomí, jak ten čas letí. Jak všechno probíhá. Jak všechno je krásné a jak si to všechno máte užívat. Jak nemáte myslet na to, co bude do velké dálky, dělat si starosti a jak nemáte v těchhle chvílích, které dneska prožíváte, myslet co se vám kdy stalo nebo kdo vám kdy ublížil. Je to lhostejné. Jednou jsem mojí starší dceři vyprávěla, protože vím, že ona ještě je ve stavu, když bych odešla, tak že by trpěla. Jsem jí říkala: Lucí, až jednou odejdu, tak všechno, co jsem ti tady předala, v tobě zůstane, a to v tobě bude zůstat pořád. Takhle to máme všichni. A nejenom to máte s Ivou. Máte to i s partnery, s dětma, máte to s přáteli. Máte to se vším veškerým vědomí, které vás naučilo a jste to vy. Vy učíte sami sebe, což si neuvědomujete. Dneska, když o tom Blaničko mluvíš, tak mi došlo, že nedávno mi někdo říkal, že prý se vás vyděsila s tím, že tady dlouho nebudu a přivlastnili jste si těch devět let. Co mám zase ještě učitelovat těch posledních devět let. Prosím vás, budu tady o trošku dýl. Těch devět let budu jenom učitelovat. Pak už budeme jenom žít a budeme se jenom setkávat a bude to krásný. Lidi, který operují s tím, že třeba teď se mluví hodně o těch mimozemských civilizacích, prosím vás ano, oni tady samozřejmě budou a budou přicházet. Je to naše rodina. Prolne se to sem. Vidíte, jsou dva druhy lidí. Někdo se sem inkarnuje, patří sem a hmotné vědomí mu představuje, že teda sem nepatří, a že teda patří někde jinde, což je pro zkoušku jeho přijetí tady toho těla, tady na té planetě. Nic jinýho to není. Je to iluze. A pak jsou bytosti a těch je málo, přicházejí z těch jiných planet proto, aby vám tu cestu pomohli ukázat, protože oni vědí, že jsou vaše vlastní vědomí. Ale ti o tom samozřejmě nemluví dlouho. To se musí prolnout v té fázi učební. Dále bych vám chtěla vysvětlit jednu věc, která ještě míchá bílá magie, abyste se nenechali zmást. Je rozdíl mezi mistrem a je rozdíl mezi učitelem. Není to to stejné, prosím vás. Bílá magie to ještě neví, a tak hmotný pán operuje velmi rád s tím, že vás mate. Mistr jste vy, je to vaše vlastní božství. A vždycky ho máte v sobě. Proto jsem vám vždycky říkala, že nemáte boha hledat vně, ale hledáte ho v sobě, toho učitele máte v sobě. Nemáte nikdy dát na nikoho, kdo je z vnějšího světa. Ta praxe je velmi důležitá. Ti, kteří by vám říkali, pojdte za mnou, dělejte to přesně jako já, těm se vyhýbejte. Vy si máte tu svojí praxi, kterou vám ta Iva předkládá ověřovat skutečně krok za krokem, tím, že to funguje a pak už to není vaše slepá víra, pak už je to vaše vědění. Už to víte. Už s tím máte zkušenosti a už vás nikdo neoblažne. Takže učitel je ten, kdo ví, že mistra máme v sobě. Kdo ví, že není vyšší, než tý který učí, oni jsou všichni na stejné hladině. On vám pouze přináší osvobozené vědění o tom, kdo jste. Není vyšší, není vyšší. Jste to vy. Takového člověka pak poznáte. Poznáte jeho pravdy. Odhalíte ve vašich dotazech, zdali ještě tam je ukryto něco z egoismu, něco ze satanství je anebo ne. Nedávno mě jeden pán ze Slovenska říkal, že mi moc děkuje za to, že dneska už ví a pozná, když přijde někdo a hlásá své pravdy zdánlivě čisté, že mu stačí pár otázek, které mu položí a zjistí, jestli to

hraje anebo jestli je to pravda. Ten člověk tak musí obyčejně žít. Ano, podle činu poznáte je.

Ivanko, teď při letním slunovratu 21. 6. se stalo něco významného s planetou? A jaký má na nás buněčky vliv? Moc děkuji a současně moc děkuji, že jste.

Tak buněčko. Já vám doporučuju, neposlouchejte věci. Planeta už proletěla velkým vývojem a všichni máte ten průchod ve vašich tělech zaznamenaný přesně den po dni, tak jak ho máte prožít. Velice rádi se lidi zajímají o to, co se má stát, co se teďkom bude odehrávat, ale většinou vás to nějakým způsobem zaměří na něco. Je to zbytečné, věřte mi. Buď máte strach, co bude, něco se uděje na planetě, nenene. Většinou se jedná o energetické, obrovské jakoby změny, které samozřejmě na vás mají nějakým způsobem dopad. Ale je to buď třeba ve velké únavě, nebo v nervozitě, jo? Nebo samozřejmě vedle vás se budou odehrávat i těžké věci, protože hmotné vědomí, které má silně v područí člověka a on je hodně silně egoistický, tak tito lidé to budou prožívat mnohem dramatičtěji než vy. Protože budou vzteklí, protivní, budou se odehrávat agresivní věci i na veřejnosti, takže vidíte, že je strašně dobře, když si žijete ten svůj obyčejný život někde v ústraní, pokud můžete v klidu a míru, protože dnes skutečně se dějí velmi nečekané zvraty. Když se budete dívat na televizi, tam vidíte, co ta televize každé den tam předvádí. To je přehlídka negativních událostí, že jo? Jedna horší vlastně událost než druhá. A mnozí tomu podléhají. Takže, já bych to takhle nekategorizovala, prosím vás žijte, je to váš den. A bude takový, jaký si ho uděláte. Planeta je teď velmi zatěžována průletem, protože je tady veliké množství hmotného vědomí ještě a vy máte být klidní, ať se bude dít cokoliv. Tím prokážete přítomnost a to, že patříte vlastně do té části, která zachovává klid. To je pro vás velmi důležité.

Milá Ivanko, i Ježíš Kristus prováděl aurická sezení jako ty? Anebo to bylo při něm? A jaké to bylo u Marie Magdalény? Ona měla také mlčet jako tvůj muž? Děkuji. Blanka.

Blaničko, ty tady máš hodně otázek, koukám. Tak zase já vás nechci tahat do minulosti, prosím vás. To už dávno není. Dneska jsme tady. Ježíš směl vám ukázat určité zázraky. Ale také pozor, nezapomeňte, co řekl, že jednou se narodí syn člověka a bude to obyčejný člověk, který vám přijde vysvětlit zákonitosti. Nebude dělat žádné zázraky. Celou tu dobu ale se čekalo na zázraky. Je to v plánu planety jejího vývoje, aby bílá magie převzala nad tím svůj patronát, protože když dostanete dary a vezmete si je, čeká se na to a nemá na to každé sílu, aby je vrátil bohu, aby je odevzdal. Teprve tehdy až ty dary odevzdáte, až přestanete dělat ty své zázraky i v těch různé bílomagovskéjch situacích se stanete plnohodnotným bohem. Už se nenecháte napálit a nalákat od hmotného vědomí, aby vás strhnul do těchto pozicí. Ale protože za doby Ježíše se samozřejmě vědělo v těchle kruzích, že ještě 2000 let ta planeta musí se takhle vyvíjet, protože čas počtu vašich generací se ještě nenaplnil. Tak bylo jasné, že se to muselo někde zaznamenat a vy jste na to samozřejmě čekali a pak se uctívali, a to je past hmotného vědomí. Dneska existují obrovský, špičkoví bílí mágové, kteří zavelí tělu, a tělo lehne. Vy už znáte pravidla, jak to pracuje. U jednoho je odpor výšky a pýchy. U

druhého je odpor k nemoci, kterou má. Obojí je vedeno hmotným vědomím. A nedostanete se z toho pokavaď nepochopíte a nevrátíte své dary a nepřijmete své bolesti, které potřebujete zaplatit. Jiná cesta ven z bludného kruhu není. Neexistuje. Za doby Ježíše to bylo nastaveno tak, lidé ještě do dnešní doby, podívejte se, kolik existuje na planetě ještě oblastí, kde teda jsou ještě duše, které nejsou moc vyvinuté, které upřednostňují mužské pohlaví. A přitom víte, že hmota má dvě složky, aby se mohla rozmnožovat. Aby to vědomí jako na lodi mohlo na ni plavat. Také žena a muž jsou stejných hodnot. Jenom má trošku větší dar, protože ona je tvůrkyní. Tvůrkyní nového těla. Takže je trošku více zatěžovaná ale dostala za to, že je takhle zatěžována, spíš takový jakoby ulehčení v tom, že má širší emocionální život. Což na jednu stranu je dobře, protože toho boha se dá pochopit pouze emocemi, prožitkem ne logikou, ale na druhé straně je to také past. Uvědomte si, že emoce patří hmotnému tělu. Ze začátku vám ve 3D vám zemřou při smrti ega veškeré negativní emoce. Ten, kdo má negativní emoce, jeho tělo ještě pracuje a podléhá mu ve sto procentech. Tento člověk patří do 3D. v 5D vám zůstanou pozitivní emoce jenom, ale i ty vám nepatří. Uvědomte si, že když jste dojatí, tak to neovlivníte. Dostanete kytku nebo vnuček vám přijde něco zaspívat jo? A teď takový to horko, takhle to jede na horu a slzy se řinou, že jo, to je super. To patří do 5D. Tam si brečte radostí, jak chcete. Ale to taky jednou umře. Já se ještě teďkom vrátím k těm vlasům. Já jsem si uvědomila, že jsem neřekla jednu důležitou věc ještě na tu otázku. Takže trošku odskočím. Prosím vás, vy jednou budete všichni vypadat tak, že nebudete mít vlasy. Nebudete mít spoustu věcí, který dneska máte. Ženy, já vím, že nás třeba ta hřívá šlechtí, je to krásný, ale jak je s tím práce. Co všechno vodpadne. Budete mít víc času na sebe holky. Kluci taky. Vy jste blíž k cíli kluci, teda to je pravda, takže.

Tak, jak je to s učením tím lidským. Myslím si, potřebuji se něco naučit, no nejde to. Nemám nějaké emoce. Jsem spokojená. Je to lenivost? Pastička ega? Dovedu si přikázat. Nejdřív, nežer, běhej, nefrfli, udělat cokoliv bez odporu. Učila jsem se angličtinu. Dostala jsem se na nějakou úroveň a stop. Jenže teď to mám v práci. Přecházíme na nový systém. Myslím si, že to mám na určité věci, a ještě jsem i spokojená. Když mě něco zajímá, je to to samé. Tady se potřebuji přinutit. S pozdravem buňka Jarka.

Jaruško, víte, ve stavu 5D budete přicházet na to, že budete mít hlavu úplně prázdnou. Je to někdy stav skutečně úplně divokej. Já to mám taky. Ego tady bude strašně bouřit. Bude říkat: seš blbec nebo seš ignorant jako, ne. Víte, stav boha je, že vám přichází intuitivně to, co máte teď udělat nebo cokoliv máte umět. Bude se nám slučovat jazyk po čase. Slovo a komunikace, která je ve 3D bude zanikat. Bude to ještě trvat docela dlouhý čas, než se naučíte telepaticky komunikovat. Telepatie je mnohem vyšší stav, protože budete si předávat prožitky. Vemte si, když někomu řeknete větu a ten člověk bude mít hladinu ega úplně jinak nastavenou, tak on vám neporozumí a deset lidí, na který promluvíte jedinou větu, on vám bude rozumět podle síly svých odporů úplně jinak. Takže ve 3D stavu se musí ta komunikace obrovsky jakoby cílit a vysvětlovat a hodně dopodrobna mluvit abyste se skutečně naučili. Teď se vrátím vlastně ještě

samořejmě k té otázce. To všechno je nastaveno i tímhle tím způsobem. Já třeba jsem se nenaučila pořádně nikdy žádný jazyk, i když dneska Petruška jsem se divila, že tvrdí, že umím dobře italsky. Neumím prosím vás, to je obrovská iluze. Já naopak kolikrát něco chci vyjádřit a když pak vidím, že jsou úplně jiný reakce tak vidím, že mě úplně blbě pochopili, ale je to sranda, nebojím se toho, rukama nohama si pomáhám. Angličtinu jsem taky nějakým způsobem jako by odložila, protože jsem ji nikdy nepotřebovala. Pokavaď ji ale potřebujete samozřejmě, tak nějaký to doučování nebo nějaký ten tlak na to vaše tělo mělo být a zase víte, že se to naučíte do určitý hladiny a pak to třeba dál nejde. Jednak si o sobě nesmíte myslet, že jste pitomci. Žádný výčitky, tohle to nedokážu. Ne, každý z vás bude umět věci přesně v míře, jaký bude někdy potřebovat. Pokavaď tu sílu k tomu budete mít aspoň si to třeba čist, udělejte to, ale rozhodně sami sebe nezatracujte, jo? To s tím nežer je taky dobrý teda. Já to mám s mandlema. Už to zvládám trošku.

Ahojte, zajímalo by mě, pokud s někým jsem anebo někoho poznám, cítím toho člověka, jaký je. Co hledá a jeho pocity záměry a myšlenky. Nedá se to vysvětlit. Nevím to ani ten člověk to ještě neví. Nezaměřuji se, prostě to přijde, odejde, neřeším to. Je to hladina sidhis nebo se týká těch, co dlouho poslouchají Ivanku normálně. Děkuji. Otýlie.

Takhle, pokavaď byste ještě měla Otýlie nějaké negativní emoce, mohl by to být ještě dar. Je dobře, že nereagujete. To je perfektní. Ten člověk, který kdyby toho začal nějakým způsobem využívat, tak by se zase skutečně dostal do područí hmotného vlastně vědomí. Pokavaď to nevyužívate, super. Ano, vy to máte dělat tak a děje se to potom tak, že víte, že třeba když k vám někdo přijde, když jste čistým božstvím, tak jste vlastně božstvím i v tom druhém člověku. Neděláte to tak, že byste se záměrně do toho člověka nabourávali. Najednou víte, že s tímhle člověkem já spolupracovat nebudu. Tam je totiž nebezpečí, že by vás třeba nějakým způsobem ošidil, ošálil. Vy víte, že je to a to nad já společný ví, že už to není zapotřebí, že jste přijali takovéhle činy druhých lidí, takže vlastně vás jenom vyhne těm zkušenostem. Takže prosím vás, ano, proběhnout to nechat jakoby vyhodit, nezneužívat toho. Časem až bude těch lidí tady velmi mnoho a nebudou kolem vás už lidé, kteří by tyto záměry měli, pak už se to zarovná a bude ten stav úplně jiný.

Vy jste úžasní, co jste to psali na počítači. Já to nikdy nepřechtu, tak.

Milá Ivanko. Je mi 35 let a chodím skoro dva roky s partnerem, kterého miluji, ale nechce se ve vztahu posouvat dál a já to pro svůj rozvoj potřebuji. Také bych chtěla stihnout mít rodinu. Na jakoukoliv otázku společné budoucnosti odpoví: nevím nebo nejsem připravený. Stále přemýšlím, zda se s ním rozejít, protože mě situace trápí, ale na druhou stranu nedokáži odejít. Předem děkuji. Klára.

Klárko, tady se stačí jenom rozhodnout. Ten, kdo je nerozhodný a je jedno, jestli se rozhodnete zůstat anebo odejít. Každá ta fáze zůstat i odejít, má své plusy a má své mínus. Ego chce všechno. Ego chce mít všechno. Ego chce mít posun a chce mít rodinu,

že jo, samozřejmě, ale chce taky ten posun u toho partnera. A když tam není, tam by po čase asi vznikl docela velký rozkol, ale to musíte vědět sama. Uvědomte si a teď vás asi trošku šokuju, že pokavad' byste vůči tomu partnerovi v tomhle partnerství měla nějakou negativní emoci, že je to třeba špatně, že se nevyvíjí, tak už ho vlastně božsky nemilujete. Vy ho nepřijímáte takového, jaký je. Nedávno mi jeden človíček vysvětloval, že von svoji partnerku strašně miloval ale hrozně moc, akorát ho rozčilovala tady, tady, tady. Říkám: jo, ale tys jí nemiloval, vem si, že láska je stav bez negativní emoce. Ty třeba miluješ mě, protože já tě nerozčiluju a vo tom ale nevíš, takže pak se smál. Ano to je pravda. Takže prosím vás, buď přijmete toho partnera s tím, že ho chcete i s tím, že se nevyvíjí anebo se jenom rozhodnete. Stav 5D člověka je, že se umí rozhodnout. Ví, čemu dá přednost. Ví, co už nechce, takže to uzavře. Bez lítosti jenom s tím, že s tím člověkem žil tu dobu, že si ho užil, má ho rád. Většinou se ti lidi pak přátelí a možná mají i lepší vztah v tom přátelství, než měli, když byli partneři. Tady ten tlak je nastavený. Takže si zvažte, čemu dáte přednost. A pak stačí se rozhodnout. Pozor, pak přijde ego a bude chtít vopak. Buď si budete vyčítat, že jste zůstala anebo si budete vyčítat, že jste odešla. To je také egoismus. Život je cesta. Až tohle pochopíte, spadne z vás obrovský kámen.

Ivanko, rozhodnout se pro daného muže, znamená, že si můžu vybrat, zda ano anebo ne? To znamená, že není daný osudový jako určený na sto procent?

Prosím vás. Každýho, koho potkáte ve svém životě je váš osudový, protože ho máte v osudu, i kdyby to byl jenom soused, kterýho ráno potkáváte, že jde s taškou pro rohlíky. Každý. Osud znamená, že jste si vybrali místo vlastně kousíček té hmotičky na planetě, která se posunuje od narození až do bodu, kdy odchází. A kohokoliv potkáte je osudový. Bílá magie vám bude říkat, že máte osudové muže, osudové ženy, osudové vztahy s kýmkoliv. Dokonce se mluví o takových vybíraných tématech jako třeba dvojplameny a takový věci. Porosím vás, to je vždycky jenom výběr, kdy ještě v magické fázi chcete nějakým způsobem upřednostnit a teď vaše tělo, protože to ví, protože s tím člověkem si to máte odžít, začne vysílat takový stavy, kdy najednou vidíte, to je von. Bez něho nemůžu žít jo? A pak se teda dějou věci, pozor. Takže prosím vás, všechno má stejnou hodnotu. Všechno je vaše stejný vědomí a stejná hmota, tak prosím vás, stačí si tohle uvědomit a nevyhlížet toho skutečného. Pak budete spokojení s celým svým osudem a pak skutečně přijde někdo s kým si skutečně prožijete krásnej vztah. Nebo také existuje, že budete mít normální, krásnej vztah a najednou opravdu bude prozkoušení takové, že přijde někdo, kdo najednou že jo zarezonuje a teď vy slepí, hluchý vodcházíte vod rodiny. To jsou taky takovýdle věci, se dějí v osudech. A pak zjistíte, jak to dopadne. To už si musíte prožít sami, jako, jo? Takže bacha na tyhle věci. Protože všechno jste vy. Vy se máte dneska chovat tak a to víte, jako kdybyste se chovali k sobě samému. Takže neopouštět. Vědět, že nesmím ublížit. Stav posledního je, že ale budu kývat.

Tady je jedna důležitá otázka. Já jsem ji ještě přivezla tady sebou. Já se pokusím jí najít. Protože tu bych vám měla přečíst nahlas a měli byste ji slyšet.

Dobrý den, Ivanko. Nejdřív vám chci moc a moc poděkovat za vše, co pro lidi děláte, za všechny ty úžasné přednášky a informace a pohlazení na duši. Děkuji moc. Prosím o radu. Dostala jsem se do bodu, kdy vím, že mám jednu pro vždy v sobě zatočit s falešnou morálkou zodpovědností za to, jak se cítí druzí skrze plnění jejich očekávání. Kontra proti tomu jde moje silné sociální možná i křesťanské cítění a informace z vašich přednášek, když jsem nabádána k tomu, abych tu byla pro druhé. O víkendu jsem jedním dechem přečetla příběh knihu paní Polhreichové, díky které mi znovu přichází informace, že jestli něco ve svém životě urychleně nezměním, nezačnu žít svoje sny a vše, co ke mně patří, hrozí, že onemocním. Už teď mám v těle hodně rozšířenou candidu a protože to samé jsem viděla i u tatínka, který loni umřel na rakovinu, dostávám ze všech stran info, že vše v člověku, který skutečně nežije, se bakterie chovají tak, jako by byl mrtvý.

Moje otázka zní. Chápu vaše učení dobře, když cítím, že nejdřív se musím umět postavit naplno za svůj život, za svoji jedinečnost a pak teprve se jí mohu vědomě vzdát ve prospěch druhých, bude-li to ještě třeba? Že pokud přeskočím tento krok, kterým je vědomé poznání vlastní síly a budu se snažit chlácholit se, že přeci smyslem života je tu být pro druhé, aniž bych se neukotvila v sobě a své neomezené bohem dané síle, že tento omyl vyústí v nemoc, že třeba i smrt? Tuto otázku jsem vám chtěla už mockrát položit. Protože vnímám dle dotazů na vašich přednáškách, že se v tom plácá většina českých žen. Že jsme vychované k poslušnosti a službě rodině ale bez uvědomění a praxe prožití a okusení svojí síly a možnosti volby, že je nám snaha pokoru spíše na škodu. Že v tomto duchu pokora vlastně není žádnou pokorou ale jen plakátem, prázdnou napodobeninou, společenským pozlátkem, místo opravdovou skutečností a opravdovou hodnotou.

Nezlobte se prosím na mne. Víím, že dostáváte stovky dopisů denně a máte jen jedny ruce. Pokud třebas bude čas a odpovíte v nějaké z vašich přednášek, které budou nahrávány, určitě to uslyším. Chodí mi všechny od Dana. S radostí a láskou poslouchám, a ještě jednou vám moc děkuji za vše a bohu za to, že jste. Hodně štěstí, zdraví a lásky vám i vaší rodině ze srdce přeje Hanka.

Tak. My si napřed musíme říct co to pokora je. Vy moc dobře víte, že pokora je přijetí toho, co se děje. Pokavaď budete ženou a koukám tady na všechny ženy a pozor to platí samozřejmě i o mužích, vás taky nevyjímám, protože i vy máte svoje místo ve svých osudech. Pokavaď budete člověkem, který bude žít v nějaký skupině to je jedno jestli rodina, práce, cokoliv budete řešit, pak se smíte pouze rozhodnout, jak se zachováte. A teď pozor. Stav nepokory by byl, kdybyste se obětovali, přijali vlastně jakoby tu práci pro druhé lidi, to znamená, obětovali byste se, ale vnitřně by vás to jakýmkoliv způsobem rozdíralo. To je nepokora. To není pokora. Pokora je akt klidu nitra. Tohle

je důležitý si uvědomit. To znamená, že dokavad' jste ve stavu, kdy jste se schopna jakoby obětovat se, být na pořadu jako by posledním není to stav posledního, dokavad' to s úsměvem nitra a v klidu nepřijmete. Já vím, že se to strašně těžko vysvětluje. Stav boha je stav neboli pokora je stav, kdy nemáte negativní emoci. To znamená, že jestliže já se rozhodnu pro oběť, tehdy nejsem v pokoře a nejsem v bohu, když ještě si říkám, že je to špatný, že jsem vysílená, ne, ale pozor musíte anebo umíte anebo měli byste umět říci: ne, protože na to třeba teď nemám. Ale bez výčitky. To je taky pokora. A zase v klidu nitra. Já vím, že si to mnozí lidé pletou. Stav boha je pouze klid nitra. To znamená, ego už neútočí na děj, který se děje. Dejme tomu bude nějaká situace, budete něco řešit. Já se rozhodnu, že to převezmu za všechny. Všechny z toho uvolním, převezmu to na sebe, ale tehdy nebudu mít pocit, že je to špatně, že jsem to musela dělat já, nebude mi to vadit. Budu to respektovat, protože já jsem se rozhodla. Nebude mi to líto, nebudu se nenávidět, že jsem to udělala. Tam je taková ta potom falešná přetvářka. To potom je egoismus, když navenek to uděláte. To mají hladiny bílé magie, když to navenek udělají pro ně, ale pak je to vevnitř drtí, a to je to co by vás zabilo. Tady paní mluví o candidě. To se dá zvládnout, pozor, samozřejmě ano odpory vycházejí jako první při vzniku nemocí. Ale dá se candida zvládnout i změnou stravy, prosím vás, protože ten, kdo jí hodně mouky a všech hodně sacharidů čím se živí candida, tak samozřejmě candida má se čím stravovat, takže pak zamoří vaše tělo a nastávají stavy plísní a různých onemocnění. Takže i to se dá zvládnout. Ale základem je samozřejmě taková ta sebelásky, kdy vím, moje hodnota je taková, jaká je. Ano, buď mám na to přijmout oběť, ale to znamená, že se absolutně na každé čakře smírím s tím, že jsem to přijala. Jakmile to nepřijmu, tak je to zdánlivá pokora, kterou vy považujete za pokoru, ale je to odpor. A ten by vás zdemoloval. Takže zase stačí se jenom rozhodnout. Jo? Nic jiného dělat nemusíte. Tohle to se učíte.

Tak. Moje otázka spočívá v tom, že jak je například vývojově někdo na srdeční čakře znamená to, že nižší čakry už ovládá a že na nich už vlastně nedělá odpory. Je to tak? Děkuji.

Není. Dneska přece víte, že hadí síla je vlastně vaše vlastně vývojová časoprostorová křivka. Ano, tak to je a být na srdeční čakře, to je ještě dlouhý kus před vámi. Protože vám ještě chybí, chybí hodně důležitých akcí, které musíte zažít, a ještě musíte projít oblastí mezi čtvrtou a pátou čakrou a pak se ještě musíte dostat do úrovně jakoby třetího oka. Takže téměř dvě čakry musíte ještě překlenout. A v každém svém životě ať jste, kde jste, vždycky řešíte ještě v tom osudu a doladíte se svým okolím různé drobnosti, které ale už jsou skutečně drobnosti ve vysokých jakoby hladinách se svým okolím. Dejme tomu budete mít maminku, která na vás bude útočit úplně bezdůvodně, tak tam třeba prožíváte lítosti, nebo zátěže situační. Tam jsou různé hladiny nebo něco ještě třeba považujete za špatný v bílé magii, což je těsně pod třetím okem. To se opravdu už blíží, protože těch osudů je zhruba asi sedmdesát, osmdesát mezi jednotlivou čakrou. Já být vámi, tak ani nešťourám do toho, v jaký hladině jsem nebo nejsem, protože když vám to někdo řekne, tak to vidí ze své hladiny vědomostní a nemusí to ladit s tím, co vám třeba řekne pak druhý člověk. Nepátrejte po tom prosím vás, kde jste. Srdeční čakra se vám automaticky doladí, tím, že ona se pak spojí, ona je

jednou z nejdůležitějších čaker ale spojí se vám po tom se třetím okem, až bude čas, jo? Takže to je důležité. Tohle bych neřešila. Budete vždycky řešit drobnosti týkající se osudu, které jsou na všech čakrách.

Dobrý den, můj bratr měl nehodu. Spadl z deseti metrové výšky. Utrpěl frakturu páteře. Asi pátý obratel prasklý, jedenáctý roztržštěný. Micha není porušená. Má bolesti vystřelující do noh, do kolen. Otázka, Co si má uvědomit? Moc děkuji za odpověď. Gabriela.

Gabrielo, pokavaď se to týká nohou, ten úraz byl. Úraz je vždycky výboj akutní a znamená, že zastaví člověka v době, kdy před tím nějaký čas je různě jaký, může to být měsíc, půl roku, rok, byl extrémní výboj k něčemu, že je něco špatného. Ale muselo to být extrémní. Vzpomeňte si, co to bylo. Ten člověk to v osudu má. Většinou takový úraz toho člověka velmi dobře zastaví a měl by si považovat právě toho zastavení. Já vím, že to je hodně těžké pochopit. Mnoho lidí nastoupilo v tomhle tomto životě na duchovní cestu třeba po těžké autohavárii, kdy jim vlastně takovýhle úraz, který utrpěli při autohavárii, nebo jakýkoliv jiný úraz pomohl přehodnotit dosavadní život. A pozor, důležitosti tohoto života. Každý z vás něco upřednostňuje a pokavaď je nastaven čas na to, abych něco změnil, tak i tohle je součástí. Pokavaď bude ten člověk rád, že to dopadlo, tak jak to dopadlo, tak nastoupí cestu spokojenosti a tělo se bude začínat dobře obnovovat. Pokavaď to bude považovat za špatný, bude bédovat, nedostane se a bude to dlouho, dlouho trvat ten jeho vlastně jakoby vývoj z té nemoci, protože on to bude odmítat. Tím vytváří dál odpor. Takže vždycky když občas to nad já přicházelo, tak nám vysvětlovalo, že když třeba přijdu vo nohu, tak mám bejt ráda, že mám ještě jednu. To je začátek k té spokojenosti, kdy víte a vážíte si toho, že ještě vám zůstalo něco, tak jak vám zůstalo. Jakmile budete bédovat, bude to horší.

Stále mě, nejenom mě, napadá otázka, proč vůbec musela hmota se obalit vědomím, když bůh vědomí je vševědoucí. Vím, že i celkové vědomí bůh se vyvíjí, ale proč nemohlo zůstat latentní, neprojevené? Byl by klid. Bacha na odpory, jo? Nebo proč nám nedal smysl pro tuto hru? Eva.

Evičko, uvědom si, že tvoje vědomí je celý planety, což teďkom nevíš, vnímáš, že to je vlastně tvoje vědomí ve tvý hmotičce, ano to je oddělený, to je stav, to je tak zvaný v uvozovkách duše. Duše je stav boha, ducha, který ještě nemá hodně zkušeností. A aby ten bůh tady nebyl sám, což jste byli sami, než se obalila vlastně ve třetí dimenzi hmota okolo vašeho vědomí nebo našeho společného vědomí. Tehdy jste tu byli sami. Do dneška hodně z vás si myslí, že hraje role s druhými. Ne. Vědomí druhých lidí je vaše vlastní a vemte si kolik miliard let byste tu jenom plavali a nic by se nedělo. Já vím, že to bylo někdy těžký a hodně výživný ale stálo to za to. A věřte mi, že dneska žijete ty životy, i když někteří je považujete za těžké. Které už těžké nejsou. Prožívali jste mnohem horší věci. Takže tenhle ten smysl vlastně to obsahuje. Teprve tehdy až se ucelí vaše vědomí a projdete znova zpátky do ráje, to znamená do stavu smrti ega, teprve může vás planeta propustit. Tehdy už se nebude bát ani jiných civilizací a budete zjišťovat, že i na jiných planetách je vaše vlastní vědomí. Tam už jsou trošku jiné podmínky. Bude to zajímavější. Lidé se dočkají až v těchto příštích letech kontaktů

těchto civilizací, protože do této chvíle by nastala obrovská panika a bylo by to veliké drama pro planetu. Lidé by umírali i strachy prosím vás, když by mělo něco přiletět z vesmíru a mělo se to tady ukázat, protože člověk, který útočí sám na druhé, ještě se nescelil a nesjednotil, ten podlehně obrovskému strachu, že někdo je silnější, vyšší, lepší, a že teda samozřejmě ho přišel zabít nebo s ním něco teda udělat nepříjemného. Takže ve třetí dimenzi je to proto, abyste tady nebyla, Evičko sama. Jsme to my. Tohle to je stav jednoty v tom smyslu, že se vám to zdá nesmyslné proč, vlastně tkví i síla odporu skutečně jednotlivého těla, i když to nebudete prožívat, tak ještě pořád ne, stav je takový, jaký je. Tohle je zapotřebí si neustále uvědomovat.

Ivanko, příčina autoimunitní nemoci štítné žlázy. V jakém je odporu? Děkuji.

Je to v přílišný kritice sama sebe. Tam je to krásně vidět. Autoimunita je stav, kdy vaše vlastní buňky bojují vlastně proti štítné žláze a tady vidíte, že vy sama proti sobě a teď se podívejte, kdy to začalo. Kdy v tom dětství jste třeba podlehla v té rodině. Jakoby pocitu, že jste špatná a útočila jste neustále sama na sebe anebo na situace, které se tam odehrávaly. To může být i v situační fázi, jako jo? Že zrovna vy jste se musela narodit. Takže si to prohlédněte, kde se to odehrálo. Nebo vás třeba mohl dlouhodobě hodnotit. Je jedno, jestli rodiče nebo někdo ve škole. To už je jedno. A vy jste tomu podlehli. Hmota velice snadno podsunuje takovýchle věci, takové útoky na vás. Já jsem vám vysvětlovala, že jsem věděla, že mé tělo chtělo vždycky pro ty rodiče udělat taky to nejlepší, co umělo, ale vono nedokázalo takový ty superlativy, co ti rodiče uměli. Oni byli opravdu v tomhle výjimeční. Což byl jejich dar. Kdybych byla dítě, který podlehlo odporům tak si budu do dneška myslet, že jsem špatná. Ale já jsem věděla, že teď začíná jejich problém, že mě budou muset respektovat jako superlativy rodičovský takovou, jaká jsem. Takže to byl úkol pro ně. No a vo sobě jsem si myslela, že jsem taková, jaká jsem. Já se snažila fakt poctivě.

Ahoj Ivanko, poslouchám tě společně s mojí maminkou.

To je hezký.

Chtěla bych se tě zeptat, je vesmír doopravdy nekonečný? Není to jen hodně velká koule, za kterou se člověk nedostane, a přístroje by zkolabovaly? A kdo stvořil boha? Posluchačka Terežka, 10 let, Třebíč.

Výborně, Fejtí, ty tady máš kolegyni malou. Tak, Terežko. To je hezký, že vidíš vesmír jako kouli. Ano, koule je to samý jako buňka. Náš vesmír je vlastně také jedna buňka velkého komplexu. Ten komplex je obrovský. A je skutečně nekonečný, protože on vypadá v systému jako lidské tělo. Pokažd' jsi poslouchala základní přednášky, které byly a jsou na Youtube nebo někde na internetu, tak se tenhle ten komplex chová úplně stejně jako lidské tělo. To znamená, že když jedna buňka, to znamená, že když jeden vesmír vlastně dožije, to znamená, dojde zase do zborcení toho vesmíru, tak to, co vzešlo jakoby energeticky, to znamená, čeho všeho se ten vesmír jakoby dočká a vývojově to nezaniká, ale odchází to do tak zvaného čekacího prostoru. Budeme tomu

říkat čekací prostor takzvaného aurického těla, který zase čeká na další oplodnění a velký třesk a tam se vlastně zase využije zase toho vědomí, které pokračuje. Takže vidíš, že tak jako se vyvíjí jeden jedinec člověk, ve stejném procesu je veliký systém. Ten systém je opravdu nekonečný. Lidský mozek to nemůže pochopit, protože lidský mozek má lineární vnímání. On ví, že to někde začalo a někde to třeba dejme tomu musí končit. Ale tak to není. Začátek a konec je jedna jediná věc, což v pochopení tady tyhle fázi, kdy máme mozek, jako máme, není možný prosím vás, takže tahle ta otázka pro tebe není dneska zodpovězena a asi ti jí ještě dlouho nikdo nezodpoví. Protože k tomu se musíme prožít vývojově. To budeme umět a vnímat až v hodně vysokých čakerních systémech. Takže stav, a to už je napsaný i v Bibli je, stvořil jsem vás k obrazu svému. Všechno, co se týká lidského těla a co objevíš sama na sobě, to znamená na procesu hmoty, ve kterém seš, tak si můžeš i vysvětlit všechno, co se odehrává ve vesmíru. A teď se podívej, kolik vesmírů, to znamená jednotlivých těl, už si mohla inkarnovat jo? Tady ten proces je obrovsky složitý.

Milá Ivanko, těchto posledních pár týdnů jsem prožila velmi dramaticky. Přežila jsem. Zajímavé je, že v tomto chaosu a stresu si moje tělo docela chtělo sednout do ticha. To jsem kdysi nazývala meditaci, ale nevím, co to vlastně bylo. Párkrát jsem mu pověděla, ať drží hubu a krok a celé to drama jsem naplánovala má mu být dobře a spokojeně jsem se cítila v tom tichu kdykoliv a pořád. A když mu to řeknu, tak mi po páteři proběhne ten pokoj, a ještě mu řeknu, že řešit má hmotné drama, protože jsou, a ne to jak se cítí. A ono je potom chvíli ticho. Jasně, že se potom znovu pokouší. Moje otázka je. Je to bílá magie nebo co? Děkuji velmi moc za všechno. Katka.

Kačenko, není to bílá magie. Tělo se snaží vám předhazovat odpory. To znamená strachy, že jste nespojený, že něco není. Ono to dělá velice mazaně. Jednak to dělá myšlenkami, jednak to dělá stavama, kdy to tělo začne být jakoby ztuhlý napětí, jako to tam je. Vidíte, automaticky si vlastně tě vedlo jakoby k tomu, aby si meditovala, aby ses zklidňovala a pozor, to už je následná věc. To by byla magie. Ano magie je stav pro nynější. Vývojově je meditace. A teď, jestliže já tomu tělu řeknu: hele, nepotřebuju magii, nepotřebuju meditaci, všechno, co jsem chtěl, to se děje. To znamená, jsem v souhlase, to je pokora. Tehdy ztichne. Vemte si strach, třeba. Ježíš, co bude? Co se mnou bude? Budu mít práci nebo budu nemocnej, co se může stát? Zase, klid. Můj osud jsem si vybral a je celej můj. S čímkoliv, co tam potkám, já souhlasím. Tehdy už začínáte přebírat vládu jako vědomí boha nad hmotnou složkou. A jednoho dne se dožijete stavu, kdy už mu nemusíte domlouvat, kdy on skutečně už jenom ví, že něco, tak jako jenom něco prohodí a zmlkne v půli věty. Už netlačí. Už nemusíte ani odpovídat a nabádat ho. Už se jenom usmějete. A v tom tichém přijetí on zmlkne. To všechno zanikne samo. Výborně.

Zdravím, Ivanko. Za první, dcera 25 let, skoro dva roky vdaná, má dva a půl roku anorexii. Moje sestra má anorexii 16 let a moje mamka si myslím, že vždycky měla problém v tomto smyslu, ale ne úplně takto.

Dcera je teď ve stavu, kdy je na hraně života a vypadá opravdu jako lidé z koncentráku. Před rokem už skončila v nemocnici, kdy ji přestalo fungovat trávení a když už něco snědla, tak jí to zůstalo v žaludku, ale ten nepracoval a vše tam zůstalo a hnilo, že ji to museli rozbít, protože bylo tvrdé a vypumpovat. Teď už je tak hubená, že skoro od kolapsu odpadává. Přesto téměř nejí a pořád sportuje. Nejvíc pracuje jako recepční a trenérka ve fitku tak, že cvičí, běhá každý den. Vůbec nechápu, z čeho ještě to tělo žije. Byla u psycholožky ve středu, co je specializovaná na poruchy příjmu potravy, ta ji chtěla okamžitě nechat odvézt na JIP. Nakonec se domluvily, že půjde na neschopenku a její manžel, byl tam s ní, zůstane doma a pak případně do nemocnice a jestli se to nezačne po týdnu zlepšovat. Ona ale odmítla jít na neschopenku a do nemocnice nechce. Chodí dál do práce. Už chápe, že to není jen touha být hubená, ale že je za tím psychický problém jiný. Nedokáže to ale ovládat. Hlava jí nejí. Aby se najedla, pak má výčitky a strašný v uvozovkách „sračky“ v hlavě, které ji zakážou jíst. Je to hodně těžký vidět takto vlastní dítě. Takže co konání tělem? Na jednu stranu povzbuzuji, že to zvládne, že je silná holka a že ji budeme podporovat. Na druhou stranu jsem i možná drsná, když jí říkám, že je to s ní opravdu zlé. Ona to tak nebrala, a že umře, když nebude jíst a v hlavě to nedokáže zvládnout. Že se musím připravit i na její smrt. Zkoušela jsem i to, že ne teda kvůli sobě, ale kvůli okolí to má dělat. Udělat ten první krok k léčbě. Manželství se jí hroutí. Zeť je teda úžasnej, zvládá to, ale už je toho na něj moc. V pětadvaceti letech řešit, jestli mu milovaná žena umře nebo jestli budou žít na hranici života a smrti, to musí být hodně těžký. Zašla jsem k té psycholožce, co u ní dcera byla, abych se poradila, jak s ní jednat. Na jednu stranu podporovat a vyjadřovat lásku a na druhou stranu nepodporovat ji v její nemoci. A tak dělám, co umím. Okolí samozřejmě na nás poukazuje, že s tím máme něco dělat. Dcera nechce, aby to všichni věděli, že je to anorexie, i když je to evidentní. Všem vysvětlujeme, že to řešíme a že o tom víme. Říkají, že jí mám odvézt do nemocnice. Ona nechce a je dospělá a vdaná. Nemůžeme jí nacpat do auta a odvézt. Jasně, že ji to říkáme, že má tam jít. Už se připravuji na nejhorší a představuju si třeba pohřeb. Víím, že je to dané, že jsme to všichni chtěli a že tím musíme projít. Už jsem myslela, že to zvládám, ale ještě úplně smířená nejsem. To asi ještě musí přijít. Tak se snažím zachovat klid a žít. Pracovat je potřeba a prostě každý den žít. On ten svět je krásnej, i když to bolí, jsem tu ráda. Ego, já mám egušku, samozřejmě předhazuje, že za to můžu, a že mám dělat víc. Tak musím zvládnout ještě toto. Nevím, ale co mám víc dělat. Takže před dvěma lety pásový opar. Brada, krk. Do toho jsem dostala mikrobiální ekzém, a to se teď také ozývá. Před rokem jsem si vyhřezla krční ploténku a pravá strana od krku přes pravou ruku až po pás je bolavá. Dost kruté. Loni jsem dva měsíce brečela bolesti. Dobře mi tak. Teď už je to výrazně lepší. Už nebulím. Skvělejš byl neurochirurg, kdy jsem se před měsícem ptala,

abych tu plotýnku nějak ne po. Odpověděl: jestli se má něco posrat, tak se to posere. Jestli to máte v osudu, bez ohledu na plotýnku dělejte vše, co půjde.

Ten, je dobrej.

A vzpomněla jsem si na myšlenku nebo jsem to možná i tehdy vyslovila, vím, že je to stejné, jestli vyslovím si nebo myslím. Když byla dcerka malá, na základce asi, tak jsme s tetou a sestřenkou probíraly hubenost a tloušťku. Naše dítě štíhlounké a vyběhané a její sestřenice stejně stará a kulaťoučká. Došlo na anorexii s tím, že mi tenkrát ta myšlenka proběhla, že je lepší bejt hubenej a možná i ta anorexie. A to už nevím přesně co mi proběhlo hlavou než bejt tlustej. Tak mám dceru anorektičku. Nevím, může to být odezva na toto? Vím, že si tím musíme projít, že jsme to chtěli a tím splácíme i něco z dřívějšíka. Jo, jo, běží nám splátkový kalendář. Včerejší esemeska od dcery na závěr našeho povídání na toto téma: jsem utrápená ze všeho zachraňování a podobně. Je to opravdu forma drogové závislosti na nejezení a hubeností, takže platí, co jsi říkala o drogách? Tak se omlouvám, že to píšu, že to pořád musíš říkat dokola. Máš prosím ještě nějakou radu, co bys ještě dělala ty? A ty jsi já a já jsem ty. Jinak dobrý, žiju. Sluníčko svítí, až moc. A jede se dál.

Ty jsi šikovná. Ano, já sama mám v rodině případ, kdy teď se to nebude týkat anorexie, ale je to to, že člověk něco pronese. Zdánlivě to je jednoduché a lehké. Projde to životem. Ale najednou se mu to do toho života navrátí, aby pochopil, že něco kdysi dávno pronesl. A nemělo to hlavu a patu. Ale osud je hotový. Ty to víš. To znamená, že to pronesení, ta věta tam musela zaznít. To znamená, nevyčítat si. Ano, pokavaď něčemu dávám přednost, a ne tomu tak jak to je. Pokavaď máme být tlustí, tak máme být tlustí, máme být hubení, máme být hubení. U těch anorektiků, že někdy, někde zaslechnou skutečně větu a třeba se tím chtějí někomu zalíbit anebo naopak si připadají špatní, když by měli být silní. Tam to skutečně může být. Ale vy obě jste to chtěli. Jinak to děláš dobře. Ano. Stav bez odporu, protože osud je nastaven a ty to dítě potřebuješ takhle odevzdat. Já jsem teď měla úžasnou skupinku zase lidí. Všichni jste byli úžasní, co jste byli na Slunečnici a ta jedna žena je ze tří sester. A ta jedna sestra začala slyšet hlas. Ona jede v bílé magii a svoji dvaadevadesátiletou maminku neustále posílá energie, posiluje hmotný vědomí a teď začla díky tomu slyšet vnitřní hlas, který nabádá. Nejenom že nejí, ale aji nepila. A už je na tom tak, že už je na JIP, zkratka nikdo z rodiny jí nemůže domluvit. Ona poslouchá ten niternej hlas, kterej považuje za hlas boha. Je to dramatický. To vědomí vládne. Strach z toho, že budu vlastně tlustá a že se někomu nebudu líbit. Obě strany si zvolili pochopení. Víte, vy totiž v tom osudu máte i tak jak se bude vyvíjet i ta vaše tloušťka nebo hubenost. V každém osudu to je nějakým způsobem nastavené a pokavaď je to tlačené vůli člověka, je to hodně dramatické. Takže abyste zažili opak, a toho přijetí musíte přijmout i skutečný stav, který jste před tím odporovali. Takže děláš to dobře. Budeš se muset ale připravit skutečně i na tu nejhorší variantu. Dokavaď to dítě bude žít a třeba přežije, může se něco změnit. Může

se to změnit i tím, že skutečně to skutečně přijmeš. Víte, stav boha znamená, že přijmu úplně na doraz všechno. Nedávno jsme taky měli jednu paní, která má dceru, která bere drogy. Je to hodně dramatický. Už je to velmi dlouho. A ona řekla, že ji odevzdala, protože ví, že ji odevzdat má. A to není ještě. To je ještě vypočítavost, kdy vím, že když ji teda odevzdám, tak mi bude vrácena. To je ještě natažená ruka. Stav odevzdání je, že vím., že pokavaď to v tom osudu skutečně je, tak to chtěla i ona i já, abysme se obě dvě poučili. A pozor i naše okolí, a to je ten největší akt, kterej můžete udělat. Tehdy, až to uděláte a podaří se vám to skutečně na sto procent, už nebudete cítit v tomhle směru žádnou bolest, tehdy ji ulevíte, jejímu vědomí. Může se stát skutečně zázrak. Ale vy stejně ji budete samozřejmě podporovat, vysvětlovat. Už jste vysvětlila všechny varianty, aby to dělala i pro druhé. Ano, pro muže, kterého miluje. Ať přestane poslouchat ten hlas těla, který jí nutí, aby ještě navíc sportovala a běhala a nedodávala tělu jídlo. Nic víc udělat nemůžete. Ale budete imunní. Tohle už vám nikdo nesebere. Je vidět, že vy to v tý rodině tam máte. Tam je strašně hodně lidí, takže tam inklinujete k těmhle zkušenostem. Tři, to už je hodně na jednu rodinu. Držte se. Ale jste dobrá.

Za druhé, angličtina. Jsem nějak úplně pitomá na angličtinu. Dá se s tím něco dělat?

Já taky.

Jsem takovej věčněj začátečník, co patnáct let dělá v americké firmě a nějak tím záhadně proplouvá.

No, vidíte, jak jste šikovná.

Ted' však musím letět na jednání do Švýcarska. Přitahuje. Připravuji prezentaci a tam prostě vše napíšu díky google překladači a něco trošku přece jenom vím a využiji anglický text, co máme k produktům. Chodím na různé kurzy. I do toho se ponořím a poslouchám a učím se, ale nějak mi to v hlavě nezůstává. Procvičuju, píšu, poslouchám, čtu a každý den je něco anglicky v mailu. Žiju z těch základů kdysi dávno, a to moc není. Rozhodně ne na samostatně, firemně, obchodně, politické jednání. To neumím ani v češtině. Nejsem ten typ. Já jim prostě nerozumím. Neslyším ta slova. Já neslyším ani rytmus v hudbě při tancování mi dělá problém. Já nějaké čtvrté a osmé doby fakt neslyším. To ještě na dokreslení, a jestli to s tím může souviset?

Já vám do toho vstoupím, ano? Já zase nerozumím vůbec úřadům. Já všude sebou tahám Zdeničku Polakovou, protože na ni vždycky koukám, aby mi to tak jako přetlumočila jo? Protože já vůbec nevím, co po mě chtějí. A nevím, co jim mám vodpovědět. A vůbec nerozumím takovým těm zákonům, který tam jsou, že voni většinou jsou proti sobě jo? Když vyhovíte jednomu, nevyhovíte druhému, vlastně a teď má to spolupracovat, takže, hele je to šílený. Ale my se bavíme. My se obrovsky řečtáme, takže jako zábava to je perfektní.

Chytím jedno, dvě slova, a když se mám vyjádřit okamžitě se zaseknu a neposkládám větu. Takže mám z jednání v angličtině dost hrůzu a pak mě to pronásleduje. Víím, že tím prostě musím projít, jen nevím, jak se naučit. Dva až tři měsíce se snažím intenzivně a pak z toho vypadnu, protože přijde něco jiného a někdy opravdu nezbude čas. No a pak to začnu flákat. A to jsem myslím dost zodpovědná a jiné věci dělám důsledně. Mně se do toho opravdu nechce. V padesáti letech mi to do hlavy neleze. Při tom šéf ví, že neumím a pořád mu to říkám na společných jednáních v angličtině, kde jsme společně. Ví, že nežblebtnu, že mám pocit, že on má pocit, že to zvládám. Vždycky tím projdu, a i když skoro vždycky nic neřeknu, tak se všichni tvářejí spokojeně a děkuju za setkání.

Jde vidět, že jste Ivankovec.

A to vůbec nechápu, když nic neřeknu. Oni všichni kecají, a jestli mají pocit, že i já něco řekla? Nějak to jde mimo mě.

Hele, Dano, já taky na tom úřadě hovno řeknu a všechno vyřídím. To je strašný. Já si myslím, že byste měla vydržet. Určitě tam vás mají rádi a to stačí, hele. Hezký, to je hezký. A netrapte se s tím. Víte, nedávno mi právě říkal, takhle se šponoval, taky kvůli jazyku anebo v práci, že něco neumí, a že ostatní jsou rychlejší. Víte, co lidi taky obdivujou? Jak jste v klidu nad tím, že to je takhle. To hodně lidí nemá. Sebemrskali by se. Vy, se můžete stát učitelem i pro tyhle ty formy, který nejsou tady sdělitelný, běžně lidem 3D lidí, který se posuzují, kritizují. Naopak takový to uvolnění, že umíte přijmout skutečně všechno, co vlastně se odehrává v té chvíli, v té situaci, to je strašně důležitý. Jo, to přijetí, to.

Milá Ivanko, už jsi to asi někdy říkala a já to ale neslyšela, protože se mě to netýkalo. Jaký duchovní důvod má alergie na kvetoucí keře? Nikdy jsem žádnou alergii neměla, ale posledních pár dní jen slzím. Co mám pochopit, že mohu změnit, kromě toho, že to mám přijmout. Díky. Štěpánka. A stejný problém má i Lea.

Tak, jestliže slzíš ve vočích, tak to nemusí být alergie na kvetoucí pyly. Já mám teď taky slzení. Moje maminka taky, my brečíme svorně. Docela se řečtáme. A mě, pomohly obyčejný sluneční brýle. Slunce teď má obrovskou, ale obrovskou sílu. A nad Evropou je velice tenká vlastně vrstva, která chrání. Takže to může být i otázkou toho, že oči jsou namáhaný díky záření, který zkrátka přichází do očí. Pokavaď by to byla skutečně alergie, tak alergie je vždycky na třetí čakře. Tam vzniká, protože je to otázka znečištění organismu. Takže tady vlastně respektovat věci, nevztekát se. Následně samozřejmě přijímat i tohle, že se to děje. A zjistit o co jde. Můžeš jít teprve na testy, jestli se ukáže, že to je alergie, ale já bych se spíš přikláníla skutečně na chránění se očí. Chraňte si oči. Je to hodně důležitý.

Včera nám zemřela maminka. Co se děje s duší. Říkáš, že duši vlastně nemáme. Vědomí po smrti, ihned po smrti? Děkuji. Zdenka.

Ano. Pokažd' jsme ve stavu ještě 3D, to znamená, ještě jsme neprošli všemi inkarnacemi, tak ta duše se navrácí do systému planety. Tam je klid. Ví, že si odehrála svůj osud. Ten osud, který tady žila, vidí jako sen, jako dneska kdyby vy jste šli spát a viděli jste sen, který se odehrává, tak takhle vidí ona ten osud. Už si vás nepřivlastňuje. Nepřivlastňuje si to tělo, pokažd' je ve vysokém stupni. Nižší stupně vývojové, nepředpokládám, že by vaše maminka tam patřila, ty prožívají hodně velký dramata, protože já jsem na základních přednáškách vysvětlovala, že duše skáče vlastně inkarnačně taky vysoko. Tím, jak se tady zvyšuje vlastně vědomí boha, tak se vlastně i zvyšuje při skoku, při odložení hmotného těla do neprojeveného světa. Takže tady nastává děj vývoje i dál to pokračuje. Tý mamince, tomu mrtvému člověku je dobře, odložil svoje tělo, už ho nic nebolí, nestrádá. Vy byste teďkom neměli bědovat a naříkat. Měli byste cítit pouze vděk za to, e vám poskytla loď neboli vděk hmotné tělo neboli DNA za to, že vás vytvořila. Víte, de facto sem přicházíte pouze pro jednu jedinou věc a teď dobře poslouchajte, bude pro vás asi šokující, i když, když už mě posloucháte dlouho, tak asi ne. Vy se sem vždycky přicházíte smířit s rodiči, protože rodiče je to, co si vybíráte v učení. Vybíráte si jejich DNA, to znamená všechny věci, které pak v sobě nosíte, které jste nezvládli i které jste zvládli. Oni vám hrají, naučí vás v pokračování, to znamená, že prvotní pro vás je přijmout všechny jakoby, říkám jakoby negativní věci hmotných těl a her vašich rodičů. Pokažd' je nepřijmete, cti otce svého a matku svou. Budete tyto věci opakovat. A také pozor, máte přijmout také ty dobré věci, a to zase je někdy problém, protože někdo zase má ty rodiče tak dokonalý, že neumí to doladit až do té dokonalosti, takže pak si to třeba vyčítá, že to neumí jako. Bacha na to, taky. To jsou taky skryté vlastně věci a jsou to pro vás úkoly, který jste si nabrali pro celý život. Takže pokažd' ten rodič odchází, máte se s tím smířit a poděkovat mu za všechno, co vás naučil. A ne bědovat jakej byl a co udělal nebo co nedělal, on splnil svůj úkol. To, co vás naučit měl do dnešního dne, vás naučil. Dál už budete pokračovat s tímhle tím vědomím a budete se učit dál a přesto, že ten váš rodič tady zdánlivě není, tak ve vás pokračuje, pokažd' zůstanete bez odporu k tomu, že odešla bez těch lítostí a takových těch věcí na celém tom vlastně žebříku čakerním, tehdy pochopíte hodně věcí. Obrovsky se vám uleví. Vy o něj o toho člověka totiž nepřijdete, protože vaše tělo neodporuje, takže jeho vědomí se přelege do vás. Jeho vědomí vždycky bylo vaše. Jenom odpory ve vztahu v učení, které jste spolu řešili, jste to nemohli vidět. Nemohli jste se přiblížit, tak toho využijte teď. Ta vaše maminka to ví, všechno teďkom už ví. Ona to zase zapomene, až se narodí.

Milá Ivanko. Mám 34 let. S manželem si chceme založit rodinu. Přijímám i variantu, že nebudeme mít dítě, ale v rámci konání tělem jsem si dala vyšetřit hormony. Výsledek byl, že moje hypofýza se zbláznila. Mám extrémně vysoký prolaktin. Moje tělo si pravděpodobně od puberty myslí, že je těhotné. Mám nízkou hodnotu hormonu, který řídí štítnou žlázu, která by vlastně neměla fungovat, ale funguje bez problémů. Mám vysoký kortizol, měla by sem být obézní a chlupatá, ale nejsem. Jediné vysvětlení endokrinologa byl nádor na mozku. Před operací se čekalo na magnetickou rezonanci, ale k překvapení všech, tam nic není, teda kromě

mozku. Ivanko, co s tím. Které čakře to náleží? Děkuji. S láskou Ivanka z Teplíc.

Vy jste super, já vám radím nevyhlížet do budoucnosti, to je ta hypofýza, tak jako do budoucnosti. Zřejmě asi vyhlížíte už to dítě, pak tam bude určitě něco s komunikační čakrou, ale vy to tak máte zvláštní, já bych si na vás musela šáhnout, ale tady to nejde zkrátka, to nejde, to by netrvalo jakoby jenom krátkou dobu, ale musely bychom si pokecat. Ale určitě tam je pětka a vykukování do budoucnosti. Zkuste se podívat, jaký komunikační záležitosti tam jsou. Ano, ono teďkom se dějí zvláštní věci, protože doktoři, třeba přijde na vyšetření jakoby úplně zdravěj člověk, dostanete se tam jenom tím, že si jde udělat nějakou preventivní prohlídku a doktoři pomalu zjistí, že nežije, že se diví, jak to že žije? A navopak, přijde člověk, který kolabuje, má hrozný stavy a výsledky ukazují úplně všechno v pohodě. To je teď normální. Já mám kamarádku v Ústecký nemocnici a ta vždycky mě zásobuje takovými historkama, fakt se chcetáme, ale někdy to je pro ty lidi dramatický, teda jak, protože neví, co s nima je. Prosím vás buďte hlavně v pohodě. S manželem se milujte, dělejte si hezký chvíle, nevykukujte dopředu. Chodte klidně za tím endokrinologem dál. Popřemýšlejte, co bylo na pátý čakře, a snažte se žít tady a teď. Vy jste ještě velmi mladá. Takže nemusíte mít starosti. Ženy budou rodit ve vysokejch jakoby rocích svého života. Když tak mi napište, připomeňte se mi. Já se podívám, ale fakt jenom v rychlosti se podívám, co kde jsou za zápisy.

Milá Ivanko, děkuji ti za videa, přednášky, které mi pomohly v těžkých chvílích. Dvanáct let žiji s člověkem, do kterého jsem byla zamilovaná a léta nosila růžové brýle. Bohužel je to velký manipulátor, a i když fyzicky už ne, tak psychicky mě dál týrá. Je tu léta manipulace. Neustále urážky, ponižování mě dohnaly ke zdravotním potížím, revmatoidní artritida. V současnosti mám dny, kdy jsem pevně rozhodnuta odejít se dvěma syny z našeho domu, ale pak přijde chvíle, že si zase nevěřím a mám strach, jak to sama s nimi zvládnou. Strach, že přijdu o děti, jelikož starší syn je už pod manipulací tatínka. Neposlouchá, odmlouvá, je hubatý, opakuje vše po vzoru svého tatínka, když v domě partner není, mám spousty síly a cítím, že i syn je ke mně srdečnější. Za prvé, jak si udržet vnitřní klid a nereagovat na jeho vydírání, zastrašování a najít sílu, to ustát? Za druhé, chtěla bych najít sílu k rozhodnutí odejít a mít výdrž u toho rozhodnutí, protože cítím, jak mi partner a soužití s ním odčerpává energii, že i když se rozhodnu a jdu za tím, tak mi dojdou síly to dokončit a začít balit. Děkuji za rady. M.K.

Tak, zlatičko, já vím, že je to těžké se rozhodnout. Ego tě bude strašit. Budeš se bát sama o sebe, ano tady to píšeš vlastně, že nevíš, cos vámi a s dětmi a že vlastně se bojíš o to, že je ztratíš. Ale věř mi, že i kdybyste zůstali společně, a to tě nenabádám, aby si odešla nebo neodešla. To rozhodnutí musí zůstat vždycky na tobě. Ale uvědom si, že k tomu může dojít, i když zůstaneš s tím mužem, pokavaď je takový manipulátor. Protože už syn se učí a pozor pokavaď syn odmítl otce v tom chování, bude stejným. Žena, která má takového muže, musí dobře zvážit, jestli své děti nechá vystavit takovým

vzorům. Jednak pozor, matka, která e ustrkovaná a pozor uhýbá, neumí se bránit správně a také otec, který tlačí. To je základní vlastně stav, který jsem vysvětlovala na třetí čákre. Na jedné straně buldozer na druhý sice někdo, kdo ustupuje, ale nelíbí se mu to. Tím jste drcení. Stav se dá napravit jedině tím, že tomu člověku nastavím hranice. Buď se budeš chovat jinak anebo bude tohle. A potom to není rozhodnutí tvé, ale musíš ukázat potom, co jsi říkala, v tom je tvoje síla. Bude to hodně těžké. A pamatuj si, že se skutečně pak může stát, i když spolu zůstanete, že o tý děti přijdeš, protože ty děti se budou chovat podobně. Takže teď je jenom na tobě, jak se rozhodneš, jestli odejít a vydržet to, pozor, to bude stav trvalý, možná i zhoršující se. Anebo změníš i za cenu toho, čím ti vyhrožuje ego, že třeba ty děti ztratíš, že si třeba otec vysoudí dejme tomu střídavou péči. Ale i tohle musíš přijmout. I tvoje děti, když je střídavá péče, nevím, jak jsou staré, tak pak vidí chování u matky a chování u otce. A pozor i to, že musí žít s tím otcem a musí žít s tou matkou, si vybudují vlastně úplně odlišný vlastně systém těch hodnot. A pozor jedno dítě může být takové a druhé dítě může být zase úplně opačné. Ale to už v osudu mají a teď se musíš rozhodnout, jak to vyřešíš. A pokavaď se rozhodneš odejít, tak se není čeho bát. Vono to nějak bude. To je žen, který tohle to zažili, nebo pozor i muži. To se týká vlastně jako člověka takového. Život pokračuje dál. I ten člověk, který tam zůstává, pozor, je tvým vlastním vědomím. A vy jste se rozhodli, že se naučíš, jak se správně máš bránit a že i on se naučí, co nemá druhému člověku dělat. Pokavaď je člověk slabý a ustupuje mu, tak bují druhému ego. Dovoluje si to. Matka, která bude ustupovat dominantnímu otcí, tak bude dávat špatný příklad svým dětem. Oba dva budou dávat špatný příklad svým dětem. S láskou se dá říct: hele, nedělej to. Pokavaď budeš pokračovat, já kvůli dětem z tohoto manželství odejdu, abychom to nemuseli všichni prožívat. Pak si možná dá pozor. Ale to už je na tobě.

Milá Ivanko, moc zdravím. Jsem ráda, že vás mám ve svém osudu. Posloucháme s mužem od začátku. Vím už na své otázky, co byste odpověděla, ale přesto jednu mám. Plánujete nějaké setkání s Františkem Novotným?

Jéééé, no my jsme ho chtěli pozvat i na Slunečnici ale vím, že bude i nějaká Benefice, ale to zařizuje PKPR a nevím, jestli Františka pozve, ale taky bych se na něj moc těšila, ale my jsme si teda ten loňskej prosinec užili. To bylo něco nádherného a vždycky, když se setkáme, tak je to krásný.

Ještě další. Když mám totiž nějaké chmury, pustím si nahrávku vás s Františkem před Vánocemi, a to je tak úžasné a pozitivně nakažlivé, že už se těším na další. Děkuji Marie.

Ano, Maruško, já bych se taky těšila a víte, já jsem za to byla hrozně vděčná, protože my jsme se takhle setkali už po druhý. První byla Benefice v Praze 2014 a teď jsem říkala, já zkrátka na tý Benefici Františka potřebuju, protože on tomu dodá to, co já jsem. Když jsem takhle, zodpovídám vaše otázky, tak je to naladěný jenom duchovně, ale tam je to i s tím obyčejným žitím. Tam je to nádherný. On má takový tý běžný, lidský otázky. Ani ne třeba duchovní a já na ně opravdu lidsky jenom vodpovídám. Bylo to

úžasný, taky jsme se teda obrovsky nasmáli. Takže já za mě můžu říct, že já se pokusím to nějakým způsobem zařídit.

Milá Ivanko. Děkuji ti moc. Děkuji tvému vědomí, které je naplněno láskou. Láskou k nám. A přišla si za námi na Zemi, abys nám odpovídala na vše neutichající otázky. I já bych nějaké našla, ale zároveň cítím, že pokud bych se prožila k opravdové pokoře, všechny otázky by byly zároveň i odpovědi.

Výborně! Šikovná holka.

Děkuji ti, že k nám rozmlouváš a já mohu zahlédnout přesah duality. Moc mi to pomohlo a pomáhá. I když zmítaná emocemi, které si prožiju a snažím se to ustát bez odporu k sobě, ostatních nebo k něčemu. Přesto všechno to ke mně přichází a bude mi pomoci na cestě k pokoře. Opravdová pokora a láska k bohu, člověku i sebe sama. Ludmila.

Děkuju, Ludmilko.

Tak ještě tady mám poslední dotaz. Dobrý den, Ivanko. Dá hmotnému tělu vápník, hořčík, zinek z lékárny vše potřebné i teď, když je planeta v 5D, nebo už je potřeba tyto minerály doplňovat jen z té skořápkové pasty či z jiných přírodních produktů? Děkuji za odpověď. Iva.

To si musíte vybrat. Já jsem teďkom byla, když vo tom teda mluvíte, teď zase budu vobyčejným člověkem, abych to ukázala. Můj gynekolog mě poslal na vyšetření na osteoporózu, jak mám ve stavu kosti, protože už jsem dáma ve věku, docela vysokým a zjistila jsem, že mám perfektní naprosto úplně všechno v zelených číslech, jako že všechno mám v pořádku. Přesto mi ta paní, která tam byla, říkala, že i preventivně se může brát přípravek, kterej je teda obrovsky čistej, má v sobě vápník a má tam i doplňky, který umožňujou tomu vápníku, tomu provitamínu vlastně se uložit jakoby v těle dobře, takže tam všechno pracuje. Nebyl by vám ten vápník vlastně platnej, kdybyste vlastně tyhle vitamíny v sobě neměli, a jmenuje se to, no, kalci ču, jako žvejkača, jako kalci a ču jako žvejkání. Je to takový jakoby bonbonek, takže jsem si to koupila, a přesto že teda mám v pořádku, tak preventivně si jeden ten bonbonek hodím večer do huby a vycucám ho a říkám si: jen papej, Ivanko, jo, vyžůžlej si, co potřebuješ, abych se tady za nějakěj čas nemusela belhat. A jinak to chce samozřejmě stravu vyvážnou se vším všudy a pozor, je to i na vás, vy i máte chtě, která vlastně vás k tomu vedou. Poslední dobou, dřív jsem byla schopna fakt sežrat cokoliv. Poslední dobou vnímám, že nejím tolik, kolik jsem dřív jedla, protože se cejtím hodně těžká, a když se přejím, fakt jako se mění i pocity, množství, mám úplně jiný chutě. To přichází pak automaticky, tohle to. A bude to přicházet každému z vás. Ten život je fakt krásnej, pak už nemusíte přemšlejt fakt vo ničem. A najednou víte, co uděláte.

Tak, máte ještě nějakou otázku?

Na situaci malého chlapce, dvanáctiletého, kterého máme v rodině. Já jsem k té informaci přišla... on se setkává s nějakou duší, která je s ním pořád, chlapec má obrovský strachy z okna a nevím, co s ním udělat. A ta duše na něj teda nakládá a je vidět, že s ní mluví.

Ano, já vám to vysvětlím, jo? Já jsem vysvětlovala nedávno na Slunečnici, ale já si nejsem jistě, jestli jsem o tom mluvila, možná na FB, ale ne každý je tady na FB. Stav bílé magie je, že jste v odporu s něčím. A hmotné vědomí toho využívá, to znamená hmotné vědomí tohoto chlapce využívá, když se mu ukazuje někdo a ukazuje se mu tehdy, kdy není uceleným vědomím. Bílí mágové budou vidět prvky země. Budou vidět víly, trpaslíky, různé duchy rostlin, budou vidět mrtvý, jo? Všechno to, co se odehrává v součásti planety, tak využívá hmotné vědomí. Takže tomuhle chlapci, který tam ještě nějaký odpory bude mít, se využívá tohodle stavu, aby se bál, aby neprolezl do hladiny vlastně boha. Tady jsou teď rozhodující rodiče. Když se toho ti rodiče budou bát a nebudou kluka zklidňovat, pravda je totiž ta, že pokavaď vy se zacelíte, jste bez odporu k čemukoliv a nebojíte se, jemu by stačilo, dneska už jsem to říkala, kdyby tomu duchu řekl: hele, podívej se, zmizni. Třeba zmizni nebo: nebojím se tě. Anebo ho jenom pozoroval, když přijde a nevěnoval mu pozornost. Jakmile se ho bude bál, tak bude pokračovat. On neví, že tímhle tím vlastně nad ním vyhraje v uvozovkách. Jakmile tam ten strach bude, tak se toho nezbaví. A skončí to skutečně katastrofálně, protože budu se bát rodiče, budou se bát všichni. Nakonec bude brát třeba nějaký prášky na zklidnění třeba a nebude to brát konce. Může to být velmi dramatický. Tady je zapotřebí zklidňovat ho a říkat mu: podívej se, není, čeho se bát. To je pouze pro tebe chiméra, které ti vytváří hmotný tělo, aby si se vystrašil. Vyzkoušej si to. Řekni mu jednou zkrátka, buď, nechod', ale vopravdu beze strachu, já si to nepřeju, ano i takhle to pracuje anebo úplně bez jakýkoliv emoce, to jenom pozorovat, si klidně dělej, co chceš. Já se tě nebojím.

Ta duše ho udržuje v tom, že mu dává rady, chlapec je rád, když má...

Vídíš, tady dostává dar a von ho využívá. Na jednu stranu využívá, to je to samý, jako když vám dá hmotný vědomí dar k léčení nebo že něco vidíte. Vy to chcete využívat, ale tím jste pozor v područí. Von vás nepustí. Jenom vyspělá duše se umí vzdát daru. Vem si to, protože hmotný vědomí chce něco za něco, jo? On toho začne zneužívat. Ale tady se ten jedinec musí rozhodnout.

Já jsem teďkom zažila vedle sebe příběh, kdy žena sice si myslí, že se vzdala daru, ale není to tak. Přeci jenom někdy něco ještě někomu udělá a tím pádem se toho nezbaví. A pozor, může se stát, že se jí zesílí hmotný vědomí a stáhne ji to dolů, protože teď takhle pracuje vlastně hmotný vědomí planety, to jsou ty drápy, ty pasti, že se tam zasekne vlastně jakoby ten člověk a nepustí ho to dál. Takže zklidňovat kluka, vůbec vo nic nejde. Opravdu tahle ta žena, co jsem říkala na začátku, tak ta dva roky dennodenně měla šílený stavy v noci a jenom jedinkrát vlastně ho poslala do háje a vod tý doby má klid. To stačí. To je přijetí, hele, vypadni, ale bez toho jako že bych se bál, nenene, nechci tě tady, běž anebo: tak jo si posluž, dělej. V tu ránu to zmizí. To dělá projekce vašeho těla, stejně tak, jako to dělá projekce těch životů, který jste žili na jiný planetě.

To je taky vlastně zásek. To není pravda. Nikdy nemůžete žít vlastně proti času prostorový křivky. To nejde. Těch lidí je velmi málo. I já jsem musela se narodit v roce 59 a tak jsem musela přijmout na sebe všechny dopady ještě Ivy, jako těla a musela jsem s tím souhlasit, jinak bych se sem nedostala. A ro je vlastně princip, jo? Bylo naplánováno, že v tuhle dobu planetu bude mět informačně osvobozena. Takže hmotná složka byla vlastně vědomím obohacená o tuto informaci, která už je založená jakoby v planetě, jo? V kousíčku, který se jmenuje Iva a patří pro planetární vlastně kousíčky hmotných těl těm, pro který vlastně jsem přišla. To je jediný, co se odehrává. Nic na tom není divného a je to součástí nás, jsme to my všichni, jsme jednotnou vlastně v uvozovkách jakoby kusem té hmoty, která prohlédne, jo, Ostatní, který nemají vlastně ty generace prožité, tu časoprostorovou křivku plnou, tak to nemohou pochopit. Stačí vám to takhle? To nic není. Fakt ho zklidňovat. Ale musí se vzdát těch porad, jak ho zavolá, je v pytlí.

Já jsem vyprávěla nedávno příběh, ten člověk už nežije. To byl člověk, který mi přišel asi před dvaceti lety do života, jen tak jako známej, párkrát jsem se s ním viděla a on pořád po mě tak pokukoval a pak říká: hele, já se tě asi mám na něco zeptat. On si kdysi dávno koupil domeček v Mostě u nás a vedle, když se přistěhoval do toho Mostu, tak si tam postavil dům nějaký člověk a on říká: hele, von na mě dělá takový útoky a posílá na mě černou magii a teď se mi dějou divný věci. Ano, to vám taky potom vysvětluje vaše hmotný tělo, protože oni ještě měli jet v černý magii. Takže aby se ho zbavil toho suseda, který posílal černou magii, pozor je to jednodušší, když vám to bude jedno, tak von se na vás nedostřelí. Ale to on ještě nevěděl v té fázi. Bohužel začal dřív, ještě než jsme se setkali. Když už jsem mu vysvětlila tenhle stav, tak už bylo pozdě. Protože on si koupil černou magii někde v nějakým antikvariátu, naučil si svoje nějaký čary máry a bojoval proti tomu člověku. Jenže když tohle to uděláte, tak vy se upíšete. Od té doby, co to dělal, je to stejné jako když si přečtete od pana doktora Tomáše Metafyzický příběhy a je to povídka, která se jmenuje Stříbrný květ. Ten člověk se upíše tomu ďáblu. Kdykoliv v noci si vzpomenu ten démon, on měl obrovský bolesti v páteři tenhle ten Pavel, on ve dne v noci a kdykoliv nechtěl poslechnout už co ho k tmu jako by inspiroval ten hlas, tak ta bolest byla větší. Vy pak jste vazalové. Já vím, že vy už v černý magii nepojedete, protože kdybyste dneska slyšeli mě, tak se vám udělá obrovsky špatně. Pochopíte, že jste si všechno nastavili sami na sebe a že jenom sami sobě jste vždycky škodili. Takže vy už ne. Vy už se vzdalujete dokonce i magii bílí. Už chápete, že odpory těla, které vám předchází, nejsou vaše a že je všechno dobré tak, jak je. Bylo a bude. Padla. Mějte se.